1893 — 1973 80 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-5740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 97. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 25-го ТРАВНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, MAY 25, 1973 No. 97. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Четвер, 24 травня 1973

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА ПІДТРИМАВ РІШЕННЯ НИЖЧОГО СУДУ в справі об'єднання шкільної системи міста Ричмонд, Вірджінія, де живе багато негрів, із шкільними системами переважно білих передмість. Обидва суди постановили, що таке об'єднання шкільних систем є проти Конституції ЗСА. Найвищий Суд був поділений в своїх поглядах на цю справу, бо 4-ох суддів голосувало „за", 4-ох „проти", а один здержався від голосування. В таких випадках залишається всилі рішення нижчого суду. Коли б Найвищий Суд був прийшов до точнішого рішення, тобто, коли б був більшістю голосів заявився „за" чи „проти" такого об'єднання шкільних систем, то це могло б служити леґальним прецедентом у подібних справах. Тому, що такого точного рішення не було, справа об'єднання шкільних систем залишається нерозв'язаною.

38 ПАСАЖЕРІВ БУЛИ ПОРАНЕНІ, коли один із поїздів „Лонґ - Айленд Рейлровд" вискочив із рейок у Квінсі, Ню Йорк. Випадок трапився в понеділок, 21 травня, в годинах раннього посиленого руху Через це всі потяги з Лонґ - Айленд до Ню Йорку були спізнені. З поранених пасажирів два чоловіки були відвезені до шпиталю в критичнім стані, але є надії, що будуть жити.

СЕНАТ ЗСА ПРОГОЛОСУВАВ, щоб для Корпусу Миру признати 77 мільйонів долярів на 1974 рік. Сенат також призначив 26 мільйонів долярів для Державного Департаменту для закуплення й утримання будинків за кордоном.

АСОЦІЯЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ МЕДИЧНИХ КОЛЕДЖІВ і Американська Асоціяція Психіятрів заявили, що грозить небезпека звільнення великого числа викладачів медицини, бо федеральний Уряд не призначив досить грошей для медичних шкіл. Представники цих організацій сказали, що у своєму бюджеті на 1974-ий рік Уряд призначив суму на 25 відсотків меншу від тієї, що її вимагали медичні школи.

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ заявив, що у місяці квітні кошти прожитку збільшилися на 0.7-их відсотка. Цей зріст консумпційних цін був менший ніж у попередніх двох місяцях, але все ж таки був набагато вищий від зросту, який був передбачений Урядом. Коли інфляція цін буде продовжуватися в такому темпі як досі, то під час цілого 1973-го року кошти прожитку збільшаться на 8.4 відсотка. Уряд старається, щоб річний зріст цін не перевищив 3-ох відсотків.

ФЕДЕРАЛЬНА АҐЕНЦІЯ ХАРЧІВ І ЛІКІВ повідомила, що існує можливість заборони виробляти й продавати сахарину. Ця аґенція перевела ряд експериментів на щурах, яких годовано великими дозами сахарини. У деяких із них появився рак сечового міхура. Аґенція харчів і ліків ще не прийшла до остаточного рішення в справі заборони, бо очікує ще рекомендації від Крайової Академії Наук.

ФРАНЦІЯ МАЛА ЗНОВУ НЕВДАЧУ із своєю космічною програмою. В останній спробі вистрілити в космос штучного сателіта „Полер" у 1971 році, виявилася заслабою ракета і той сателіт не осягнув передбаченої висоти. В минулий понеділок на французькій Ґвінеї переведено спробу вистрілити одною ракетою два штучні сателіти, „Кастор" і „Пплюкс", які мали розділитися в космосі. Вони цього не зробили й обидва впали в море.

9-ЧЛЕННА ЕВРОПЕЙСЬКА ЕКОНОМІЧНА СПІЛЬНОТА РОЗПОЧАЛА в минулий понеділок у своїй головній квартирі в Брюсселі наради над покращанням долі робітників у 9-ох членських державах Західньої Европи. Звіт п. н. „Соціяльна політика" склав колишній міністер закордонних справ Ірляндської Республіки Патрік Гіляри. Звіт стосувався також економічно слабо розвинених країн з-поза ЕЕСпільноти.

БРИТАНІЯ ПЕРЕВОДИТЬ драстичні ощадності у своєму бюджеті: офіційно проголошено, що півтора більйона дол. скреслено з видатків на внутрішні цілі. Британський уряд задумує таким чином протидіяти інфляції, яка дає себе відчувати в Британії ще гірше, як в Америці.

ДВІ АМЕРИКАНСЬКІ НАФТОВІ КОМПАНІЇ ПІДПИСАЛИ умову з Єгиптом на розшукування нафтових джерел в околиці Нілу коштом 73-ох мільйонів долярів. Політичне значення тієї умови у тому, що саме тепер союзна з Єгиптом Лівія веде провід в арабській пропаґанді, щоби нафту вважати за „зброю" проти Ізраїлю: погрозами щодо націоналізації всієї нафти і припинення її продажу араби хочуть примусити Захід, щоб той перестав підтримувати Ізраїль.

ЗСА І БРИТАНІЯ ЗАКЛАЛИ „вето" на Раді Безпеки ОН в минулий вівторок 22 травня проти зголошеної африканськими країнами резолюції, яка простягала заборону торгувати з біло - расистською Родезією також на Південно - африканський Союз і портуґальські посілості Мозамбік та Анголю. Американський амбасадор в Об'єднаних Націях Джон Скалі виправдував „вето" Америки тим, що тієї резолюції не можна би перевести в життя і тому вона тільки обнизила би повагу Об'єднаних Націй.

ІЗРАЇЛЬ НЕ СТУРБОВАНИЙ аферою Вотерґейту в Америці ані приїздом до Вашинґтону совєтського проводиря Леоніда Брежнєва — заявила ізраїльський прем'єр Голда Меїр в пресовому інтерв'ю в Єрусалимі. Вона висловила переконання, що без уваги на ті події — американсько - ізраїльські взаємини залишаться такими самими приятельськими.

У ВІДНІ ВІДБУВАЄТЬСЯ 26-ий конґрес Міжнародної Федерації часописних видавців. Приявними є 200 видавців з 21 країн світу.

СОВЄТСЬКІ ВЛАСТІ НЕ ЗВІЛЬНИЛИ з в'язниці Андрея Амальріка, який мав відвагу видати голосну в усьому світі книжку п. з. „Чи Совєтський Союз переживе до 1984 року?" Його засудили за ту книжку на три роки в'язниці, що їх він відсидів у тюрмі в Маґадані на Сибірі. Коли його дружина дзвонила до в'язничної управи, то спершу сказали їй, що Амальріка звільнять „у приписаному часі", а після того заявили, що його „притримано" „у зв'язку з іншою справою".

НАРАДИ КОМІСІЙ ТА ЗАПОЧАТКУВАННЯ ЗВІТІВ І ДЕБАТ НАД НИМИ ВИПОВНИЛИ ТРЕТІЙ ДЕНЬ РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Союзівка, Керґонксон, Н. Й. — У третьому дні річних нарад Головного Уряду УНСоюзу, які відбуваються на цій оселі УНСоюзу від початку цього тижня, відбули свої засідання всі комісії і на вечірній пленарній сесії вже започатковано їхні звідомлення та дебати над ними. Наради Комісій тривали весь день і після вечері відбулася ще пленарна сесія, на якій започатковано звітування комісій, дебати над ними та ухвали. Звітування комісій започаткував проф. Іван Телюк, голова комісії для публічних зв'язків і преси. Запропоновані комісією ухвали і резолюції, які заторкують ряд актуальних справ українського поселення та зокрема членства Українського Народного Союзу в ЗСА і в Канаді відчитав ред. Антін Драган і вони були повністю прийняті. За комісію для жіночих справ звітувала пані Марія Душник, а за комісію для справ молоді д-р Богдан Футей. Після коротких дебат були схвалені запропоновані цими комісіями рекомендації і резолюції.

На четвертий день річних нарад — четвер 24-го травня — були у програмі звітування комісій для канадських справ, для фінансових справ, для організаційних справ, для справ спорту, стипендійної комісії та виховно-дослідного комітету.

Нарадами проводили на зміну: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник гол. предсідника проф. Іван Телюк, заступниця гол. предсідника Марія Душник, заступник гол. предсідника на Канаду сен. Павло Юзик та заступник гол. предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан.

У попередньому звідомленні у „Свободі" помилково подано склад Комісії організаційних справ, як комісії для фінансових справ. Комісію для фінансових справ очолюють: мґр Іван Винник, як голова і Дмитро Попадинець, як секретар і в склад її входять: мґр Уляна Дячук, мґр Іван Гевріик, проф. д-р Богдан Гнатюк і Тарас Шпікула. Комісію для організаційних справ очолюють д-р Іван Скальчук, як голова, Мирослав Кальба, як секретар, і в склад її входять, як члени: д-р Ярослав Падох, Дмитро Попадинець, Тарас Шпікула, Анна Гарас, Володимир Запаранюк, проф. Тарас Шмаґала та Володимир Гірняк.

Республіканці висловлюють довір'я Президентові

Вашинґтон. — В часі зустрічі 22-ох республіканських сенаторів і конґресменів з президентом Ніксоном 23-го травня з участю голови Крайового комітету Республіканської партії Джорджа Буша та секретарів Ерла Бутца і Роджерса Мортона були устійнені форми поступування республіканської фракції в Конґресі у зв'язку з рядом законопроєктів що їх президент Ніксон переслав Конґресові. При цій нагоді республіканські сенатори і конґресмени зустріли президента Ніксона з овацією, висловлюючи цим способом йому довір'я після його найновішої заяви в справі вотерґейтської афери. Гю Скот, сенатський лідер республіканської меншости заявив відтак представникам преси, що республіканці з задоволенням прийняли останнє вияснення президента Ніксона і що намагання з боку Президента обмежити слідство в справі Вотерґейту було оправдане з точки зору загальнодержавного інтересу. Гю Скот також поінформував, що, згідно з заявою Президента, ЗСА саме тепер находяться у складній фазі переговорів з СССР та Китаєм і що в такій ситуації потрібно, щоб подробиці цих переговорів були збережені в повній таємниці. Президент Ніксон є рішений, говорив сенатор Скот, застосувати всі потрібні заходи, щоб не допустити до розкриття змісту цих переговорів.

Сенат затвердив кандидатуру Е. Річардсона на пост головного прокуратора ЗСА

Вашинґтон. — Після довгих переслухань та зволікань Сенат остаточно схвалив 23 травня 82 голосами проти трьох кандидатуру Еліота Річардсона на посаду головного прокуратора ЗСА. Трудність з затвердженням Річардсона на цю посаду полягала в тому, що з боку Сенату не було певности в його об'єктивність при дальшому розслідуванні вотерґейтської афери з уваги на його близькість до президента Ніксона. Як відомо, Е. Річардсон одержав спеціяльні уповноваження від президента Ніксона перевести слідство в справі вотерґейтської афери і з'ясувати всі зв'язані з нею проблеми. Щоб це зробити, Е. Річардсон вже призначив спеціяльним прокуратором для справи Вотерґейту Арчибалда Кокса, завданням якого буде у власному заряді і безсторонно перевести повне і остаточне слідство в справі цієї афери. Кандидатура А. Кокса сприятлива і для президента Ніксона і для Конґресу. Позиція Е. Річардсона в теперішній час дуже важлива з уваги на ситуацію, в якій знайшовся Білий Дім і особисто президент Ніксон внаслідок вотерґейтської афери. Вмілою політикою Е. Річардсон могтиме навести порядок у цій дуже складній для американського політичного світу справі і треба думати, що йому це вдасться, бо для цього в нього є всі потрібні кваліфікації. Дотеперішня діяльність Річардсона як прокуратора - десиґната з'єднала для нього загальну повагу і довір'я.

І. ФЕДЕНИШИН ОДЕРЖАЛА ПЕРШУ НАГОРОДУ НА МАЛЯРСЬКІЙ ВИСТАВЦІ

Ірвінґтон. — На малярській виставці, яка відбувалася в дні 12 травня ц. р. в Ірвінґтонському парку, українська мисткиня Ірена Феденишин здобула першу нагороду за акварелю „Білі квіти", признану їй Ірвінґтонською Мистецькою Асоціяцією. Це вже 19-та з черги нагорода Ірени Феденишин.

Европейська Рада Свободи виступила на оборону переслідуваних в Україні

Копенгаґа, (Бюро ЕРС). — У столиці Данії, Копенгазі, відбулося 12 і 13 травня ц. р. поширене засідання Екзекутиви Европейської Ради Свободи під керівництвом її президент Ол'є Бйорн Крафта, кол. міністра закордонних справ Данії і лідера данського протинімецького резистансу. Предметом нарад було звідомлення з засідання Екзекутиви Світової Антикомуністичної Ліґи (ВАКЛ), виготовлення програми Конференції ЕРС, опрацювання тематики і намічення прилеґентів окремої Европейської Конференції за національно-державну незалежність, самовизначення і права людини, пейської конференції розглянення справи Европезпеки і акцій ЕРС в обороні переслідуваних культурних діячів, Церков і борців за свободу і національну незалежність в СССР і сателітніх країнах, справи бюджету ЕРС, визначення референта і напрямних звідомлення ЕРС на Світову Конференцію, з'ясування актуальної ситуації у поодиноких країнах, у тому зокрема в уярмлених країнах в СССР і сателітних, а теж у вільних країнах Заходу, заключний комунікат і різне. Після основних і вичерпних дискусій винесено низку рішень щодо майбутньої дії ЕРС.

Наради проходили у повній гармонії, дружності і взаємозрозуміння інтересів вільних і поневолених народів. Головою Екзекутиви ЕРС від поневолених народів є Ярослав Стецько. Головою Екзекутиви ЕРС від вільних народів є Іван Маттео Ломбардо, а президентом — Ол'є Бйорн Крафт.

Екзекутива вислала сердечне привітання з побажанням швидкого видужання секретареві Екзекутиви ЕРС голові британської делеґації, видатному діячеві і журналістові Джонові Ґрагамові.

З нагоди своїх нарад Екзекутива Европейської Ради Свободи, проголосила комунікат такого змісту:

„Екзекутивний Комітет ЕРС гостро протестує проти масового ув'язнення і жорстоких присудів культурних діячів і борців за національну незалежність і права людини в країнах поневолених в СССР і в сателітах, зокрема в Україні в останніх двох роках, проти запроторювання політичних в'язнів у психіятричні клініки і в тюрми та конц-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Кіссінджер стверджує „значний поступ" у нарадах з в'єтнамськими комуністами

Париж. — Асистент президента Ніксона для справ крайової безпеки Генрі Кіссінджер відлетів у середу 23-го травня з Парижу до Вашинґтону для звітування Ніксонові про хід і вислід своїх однотижневих нарад з представником Північного В'єтнаму Ле Дуком То. На летовищі під Парижем він заявив журналістам, що ті наради були „ділові й конструктивні" та що „зроблено в них значний поступ". Однак ті наради не закінчились і будуть відновлені 6 червня. Кіссінджер і Ле Дук То перевели разом на них 30 годин на розмовах, які були націлені на знайдення способів, як довести до докладного застосування в життя договору про перемир'я у В'єтнамі з 27 січня ц. р. Дотепер нема ще повного замирення у Південному В'єтнамі, як також — всупереч проголошено перемир'я у Ляосі — не створено там ще нового коаліційного уряду, а в Камбоджі продовжується війна, в якій американські бомбардувальники беруть активну участь у поборюванні комуністів. Північний В'єтнам, який погодився на клявзулю, що „всі чужі війська мають вийти з Камбоджі", не відкликав своїх військ. Заступник Кіссінджера на нарадах з комуністами у Парижі, Вілліям Сулліван, прилетів до Сайґону, щоби поінформувати про паризькі переговори південновєтнамського президента Нгуєна Вана Тіє. Не вважаючи на заяву Кіссінджера про „значний поступ" у паризьких нарадах, преса ставиться досить скептично до шансів такого нового порозуміння, яке завело б справжній мир у країнах Південної Азії. Ле Дук залишився у Парижі.

Британія і Франція проти великого з'їзду західніх лідерів

Париж. — Британський прем'єр Едвард Гіт закінчив 2 травня дводенну ділову візиту в Парижі, виповнену довгодинними нарадами з президентом Жоржом Помпіду й іншими французькими державними мужами. За твердженням французької й англійської преси обидва лідери узгіднили своє становище, що питання про скликання західньої конференції „на вершинах" може виринути щойно після того, як будуть з'ясовані й узгіднені всі справи між Америкою і Західньою Европою під час цьогорічних відвідин президента Ніксона у західньоевропейських столицях. Прем'єр Британії і президент Франції зайняли одностайне становище супроти ідеї „нового атлантійського чартеру": вони вважають, що це ще „передчасна" ідея та що спершу треба розв'язати питання американсько - европейської торгівлі, монетарної системи та спільного оборонного пляну. Едвард Гіт і Жорж Помпіду вважають також, що справи торгівлі, монетарної системи і військової оборони треба розмежувати одні від одних та про кожну з них переговорювати окремо: вони рішуче протиставляться концепції, що за участь Америки в обороні Західньої Европи Західня Европа — себто 9 країн Европейської Економічної Спільноти — повинна признати господарські концесії Америці, головно в ділянці імпорту з Америки хліборобських продуктів. Загалом французька й англійська преса називають наради британського прем'єра і французького президента великим успіхом із затісненням зв'язків між тими двома державами.

ПЕРВОІЄРАРХ УКПЦЕРКВИ КИР ЙОСИФ СЛІПИЙ ВІДБУВ ВІДВІДИНИ У ПІТТСБУРҐУ

Блаженніший Кир Йосиф, Первоієрарх УКПЦ, промовляє до зібраних перед будинком міського і повітового урядів у Піттсбурґу 17 травня ц. р.

Піттсбурґ, Па (П.К.). — Кардинал Йосиф Сліпий, Верховний Архиєпископ Української Католицької Церкви, у поворотній дорозі з Евхаристійного Конґресу в Мельборні, Австралія, до Риму, відбув подорож по українських громадах Австралії, й Канади, що перемінились у величаві святкування в його честь.

Великий Ісповідник Віри, що чудом уникнув мученичої смерти в совєтському засланні, невтомний борець за помісність і за патріярхальний устрій УКЦеркви, зустрічався всюди з ентузіястичними виявами пошани й любови від українських громад.

Українська католицька громада в Пітсбурґу привітала свого Первоієрарха тепло й сердечно. Утворений для цього святковий Комітет під проводом декана о. шамбеляна Ярослава Данильчука та інж. Михайла Тим'яка, поробив усі заходи, щоб прийняти гідно Достойного Гостя.

Верховний Архиєпископ прибув до Піттсбурґу з Клівленду літаком разом із своїм секретарем о. Петром Стецюком. Супроводили Кардинала філядельфійський митрополит Амврозій Сенишин і єпископ - помічник Василь Лостен. Це було в четвер, 17 травня ц.р., о год. 1-ій вполудне. Поки достойні гості вийшли з літака, вже над'їхали авта з делеґатами і мирянами. Зібралось кількасот українських мирян із прапорами і привітальними таблицями, крім того представники преси і телевізії. Офіційний привіт виголосив інж. Михайло Тимяк, голова пітсбурзького Товариства за патріярхальний устрій УКЦеркви, висловлюючи радість усіх мирян із приїзду Найвищого Архиєрея і передаючи від усіх вияви віддaности та вдячности і запевнення підтримки всіх його починів і плянів.

Опісля дівчатка в народних одягах піднесли на вишиваному рушнику Кардиналові Йосифові хліб і сіль,

(Закінчення на стор. 3-ій)

БЛАЖЕННІШИЙ ЙОСИФ, ПЕРВОІЄРАРХ УКПЦ, У МІННЕАПОЛІСІ

Міннеаполіс, Мінн. (М. Д. – телефоном). – Після трьох денних тріюфальних відвідин в Чикаґо голова Помісної Української Католицької Церкви Блаженніший Йосиф переїхав у вівторок 22-го травня ц. р. до Міннеаполісу, Мінн., куди прибув літаком о год. 12-ій дня. На летовищі відбулося зворушливе привітання з представниками української громади в Міннеаполісі. У привітанні взяло участь понад 400 осіб. Сердечною промовою привітав Блаженнішого парох церкви св. Константина о. шамбелян д-р Степан Кнапп — „від цілої парафії з наших міст Міннеаполіс і Ст. Пол — вітає Вас невелика парафія, має вона тільки яких 200 родин, але вірних Богові і своєму народові. Ми щасливі вітати між собою Первоієрарха Помісної Української Католицької Церкви, героя - мученика за Божу справу і за найбільше добро українського народу. Своїми мученичими руками поблагословіть нас і будьте між нами, як у себе дома, бо Ви наші, а ми Ваші".

Діти Наталка Дорошак і Роман Стейчук вручили Блаженнішому квіти, а від академічної католицької молоді привітали Первоієрарха студенти університету Марійка Квіт і Микола Семик. Організовану участь у привітаннях брала молодь Пласту і СУМА. Від української громади Міннеаполісу привітав найдостойнішого Гостя інж. Роман Смулка, голова Об'єднаного Комітету Помочі Блаженнішому, від 20-ох церковних і громадських організацій. „Не в силі я в обличчі Вашого Батьківського маєстату — говорив інж. Смулка — сказати, що в нас не має розбіжностей та з повною відвагою запевняю Вас, Ваше Блаженство, про одне, що беззастережно єднає нас усіх — це велич Вашої особи, сила Вашого духа та ціль Вашої праці і щоб засвідчити ту нашу єдність ми зібралися тут, щоб вітати Вас Князя Святоюрської гори, Ісповідника Віри, нашого Первоієрарха і бажаємо Вам найбільших ласк і благодатей, а особливо, щоб Бог дозволив Вам завершити Помісну Українську Католицьку Церкву патріярхатом, а Вас зберіг як нашого Патріярха Йосифа I ще на многі і многі літа".

Зворушеним присутнім, які, не зважаючи на день праці і на непогоду, з'явилися численно, подякував Блаженніший, зокрема о. пароховi за те, що доконує так багато, що виглядало б не раз неможливим, чого доказом є також те, що осягнув те, чого хотів, а саме „приїзду Блаженнішого до Міннеаполісу".

З летовища моторкада з Первоієрархом переїхала до приходства парафії св. Константина, де пишається новозбудований Божий храм, а поруч нього модерно й дуже гарно викінчені парафіяльні приміщення. Під вечір о год. 6-ій великою процесією при

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ЖЕРТВИ ГОЛОДОВОЇ ОБЛОГИ УКРАЇНИ СОРОК РОКІВ ТОМУ! ПОМ'ЯНІМО ЇХ ПІД ЧАС ВЕЛИКОЇ ЖАЛОБНОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ У ВАШИНГТОНІ 26-ГО ТРАВНЯ 1973 Р. О ГОД. 1-ІЙ ПО ПОЛ.

СВОБОДА SVOBODA

Український щоденник — UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Змінливий світ

Коли поглянути назад на період від закінчення Другої світової війни, то мусимо усвідомити, що події й відносини у широкому світі змінювались наче в калейдоскопі і створили ситуацію, про яку й філософам не снилося.

Вкрита воєнними румовищами Західня Німеччина, хоч втратила у користь Польщі кругло 41.000 кв. миль і стільки ж у користь советського східньонімецького сателіта, вона стала економічною потугою та найсильнішою мілітарною заставою проти походу советського імперіялізму в сторону Атлантійського океану. Розпорошена й послаблена історичними антагонізмами, Західня Европа стала одностайним бльоком, з найсильнішою у світі економічною організацією Спільного Господарського Ринку. Перша й єдина дотепер жертва атомової зброї, Японія, капітуляцію якої приймав ген. Даґлес МекАртур, що продиктував їй нову конституцію, стала знову могутнім суперником Америки в тихоокеанському обширі, цим разом в економічній царині. Совєтський Союз, який устами Хрущова погрожував „угробити" вільний світ, тепер устами Брежнєва висловлює радість з приводу замирення з тією Німеччиною, яку ще недавно таврував, як вогнище мілітаризму й реваншизму. Большевицькі доктринери, для яких ще недавно прізвище „Рокефеллер" було символом ненависного капіталізму, з парадою асистували на відкритті філії „Чейз Мангеттен Банку" у Москві з приявністю її президента Дейвіда Рокефеллера. Пекінські володарі з пошанівком титулують першого американського представника Дейвіда Бруса „амбасадором", хоч він ще не має такого офіційного титулу. І хоч Берлін все ще поділений „муром ганьби" — забулися холодна війна і переламання американським летунством бльокади Берліну. Минулася В'єтнамська війна, володар світу - доляр упав до найнижчого рівня, а інженери будують „космічні ляборатоірії".

Ця змінливість подій доказує, що й теперішній стан у світі не є тривким. Існуючий у світі мирний стан — це поволока, під якою наростають нові течії, що можуть зрушити її і знищити. Віра в неписаний закон історії, що події раз-у-раз змінюються і що завтра проваляться імперії, які ще вчора були ніби нерушними — одно з джерел невгнутости українського народу. Нинішня міжнародна деконьюнктура для української справи напевно минеться.

Заява Президента

Вотерґейтська афера, яка саме тепер є предметом слідства спеціяльної сенатської комісії, безпосередньо заторкує особу президента Ніксона і ставить на важкий іспит цілу американську політичну систему. Справа в тому, що у висліді виявлення вломy до головної кватири Демократичної партії на поверхню вийшли подробиці практичної діяльности Уряду президента Ніксона, а в першій мірі заходи, стосовані Урядом на відтинку крайової безпеки.

Заява президента Ніксона, в якій він з'ясував тло вотерґейтської афери, уможливлює зрозуміти досить докладно атмосферу, в умовах якої така афера та всі зловживання були запляновані і реалізовані. Приймаючи в добрій вірі все те, що сказав Президент, та його заяву, що він особисто не мав ніякого відношення до всіх цих нелеґальних і неетичних актів, треба сказати, що фактичною причиною вотерґейтської афери було помилкове ставлення знаку рівняння між питаннями крайової безпеки й інтересом держави та інтересами однієї партії і вимогами партійно - політичної боротьби у зв'язку з виборами Президента всіми тими, які організували виборчу кампанію і нею проводили. Ще гірше було те, що особи з найближчого оточення президента Ніксона, використовуючи свої високі урядові позиції, намагалися використати в партійно - політичній боротьбі поліційні і розвідчі органи.

Немає сумніву, що президент Ніксон, як він сам заявив, причинився до такого невідрадного стану добором невідповідних людей до свого штабу і браком вгляду в діяльність тих, безпосередньо підлеглих йому осіб, які, як сказав він, покористувалися відкликом до вимог крайової безпеки, щоб таким способом закрити довершені ними правопорушення. Всі ці особи мусять тепер відповісти перед судом і не матимуть змоги заховатися за заслону „екзекутивної недоторкальности".

Інтерес ЗСА, однак, вимагає, щоб питання особистої відповідальности президента Ніксона було якнайскоріше повністю з'ясоване, бо йдеться про ефективну працю Уряду на відтинку закордонної і внутрішньої політики. Живемо в дуже складних часах, коли Уряд мусить мати всі передумови для праці, а це буде тоді, коли всі сумнівні питання будуть вияснені. Зокрема пора закінчити з намаганнями робити нездорову сенсацію з вотерґейтської афери, бо у висліді цього ставиться під загрозу інтерес країни.

В. Ткач

ПОДОРОЖ БРЕЖНЄВА І ЗАХІД

У той час, як уряд соціялістично - ліберальної коаліції на чолі з Віллі Брандтом тріюмфально приймав у Бонні генерального секретаря комуністичної партії Совєтського Союзу Леоніда Брежнєва (підкреслюючи, що це його, уряду Брандта, великий з о в нішньополітичний успіх), християнсько - демократична опозиція Західньої Німеччини пережила і, певно, ще довго переживатиме дуже поважну кризу. Криза ця розпочалася ще в листопаді минулого року, після поразки християнської демократії в останніх парляментарних виборах, при чому ця поразка мала значно більші розміри, ніж можна було сподіватися. Сама соціялістично - ліберальна коаліція відверто признавалася, що не чекала аж на такий великий успіх.

Після поразки в таборі християнської демократії почали шукати її причин. Дехто вбачав причини поразки в незручній тактиці християнсько - д е м ократичного кандидата на канцлера і лідера опозиції Райнера Барцеля, який, вважаючи, що т. зв. східня політика Брандта тішиться непопулярністю серед населення, всю виборчу кампанію скерував у бік внутрішніх проблем, себто в бік фінансово - господарчої кризи, яка виявлялася в майже інфляційному зрості цін. Цю тактику не всі схвалили, звертаючи увагу також на небезпеки т. зв. наближення до СССР. І справді, з усіх країн Західньої Німеччини лише в Баварії (провідник християнських демократів Штравс) і в Гессені (під проводом Дреґґера), де рішуче критикувалося також закордонну політику Брандта, християнські демократи не тільки не втратили, але навіть збільшили кількість відданих за них голосів. Можливо Штравс і Дреґґер мали рацію, бо соціялістично - ліберальна коаліція зручно відповідала на закиди в ділянці господарчо-фінансовій, що кризу переживає не тільки Німеччина, але й усі країни західнього світу і що християнські демократи не мають можливостей змінити ситуації. Щождо східньої політики Брандта, то, власне через її популярність треба було б посилити протиарґументи в цій ділянці, що й робили, і то з успіхом, Штравс і Дреґґер.

Та найбільше закидів було щодо особи самого лідера, Барцеля. Вважалося, що він був замало „атрактивний" і переконливий у порівнянні з Брандтом. А найголовніше — виявив себе людиною нерішучою, що часто вагається і змінює свої погляди, а разом з цим і відповідну дію. Це виявилося особливо в ділянці закордонної політики, коли ще перед виборами Барцель не прийняв виразної лінії щодо справи ратифікації східніх договорів уряду Брандта. Те саме продовжувалося і після виборів: Барцель немовби виявляв навіть бажання наблизитися до політики соціялістично - ліберальної коаліції, як на зовнішньому, так і на внутрішньому відтинку. А це привело до певної неміччности та пасивности опозиції, і навіть були поголоски про можливість розбиття християнської демократії. Особливо напруженою стала ситуація між центром партії і її баварською частиною.

Річ у тому, що існують, властиво, дві споріднені партії: Християнсько - Соціяльна Унія в Баварії на чолі з Штравсом і Християнсько-Демократична Унія в решті країн Західньої Німеччини. Була небезпека, що ці дві партії розійдуться і баварська частина, підтримана деякими членами Християнсько - Демократичної Унії поза Баварією, почне діяти як зовсім самостійна партія.

В такій ситуації лідер Християнсько - Демократичної Унії Барцель подався на димісію з посту голови спільної християнської фракції в парляменті, а незабаром по тому заявив, що не буде кандидувати і на голову Християнсько - Демократичної Унії на передчасно скликаному конґресі цієї партії (в червні замість жовтня ц. р.).

Кандидатом на голову спільної фракції в парляменті був колишній міністер закордонних справ Шредер, якого дехто вважав і за майбутнього кандидата на канцлера у випадку перемоги Християнсько - Демократичної Унії в майбутніх виборах. Але несподівано Шредер, одержавши лише 26 з 219 голосів, зазнав такої великої поразки, що дехто вважає кінцем його політичної кар'єри. На голову фракції обрано 17-го травня Карла Карстенса, колишнього віцеміністра закордонних справ і зовсім свіжого члена парляменту. Коли йдеться про голову Християнсько - Демократичної Унії, то єдиним кандидатом є на сьогодні теж нова людина, голова крайового уряду в Райнлянд-Пфальці, Гельмут Коль.

Як бачимо, до проводу в християнській демократії приходять зовсім нові люди, які дотепер не мали чолових становищ. Також цілком відкритою залишається справа, хто буде кандидатом християнської демократії на канцлера в майбутніх виборах: голова спільної фракції християнських демократів і християнських „соціялістів" Карстенс, голова Християнсько - Демократичної Унії Коль (якщо його на це становище виберуть 12 червня) чи навіть зовсім ще сьогодні невідома людина.

Також невідомо ще, якою буде політична лінія Християнської Унії в зовнішній і внутрішній ділянці на найближчий час. Цю лінію мусять щойно опрацювати нові провідники. Одне є певне: бажання привернути розхитану єдність. До неї закликає вже обраний провідник

(Закінчення на сторінці 8)

І. Вовчук

ЗАТИСКУЮТЬ ШРУБИ ЄДИНОДЕРЖАВСТВА

(4)

В цій формулі сучасної політики ханату ЦК КПСС чується голос слов'янофілів про особливу „стать" Росії:

Умом России не понять,
Аршином общим не измерить,
У ней особенная стать —
В Россию можно только
верить.

Ф. Тютчев

Ідеолог слов'янофільства А. Аксаков понад сто років тому твердив, що „історія прикликає Росію стати спереду світового поступу, вона дає їй на це право за всебічність і повноту її, а право, дане історією народу — є обов'язок, покладений на кожного члена". Цитату взято з самвидавного журналу „Вече" ч. 1 за 1971 р., в якому викладено програму нинішнього „неослов'янофільства".

Рой Медведєв у згадуваній раніше книзі дивується, що „неослов'янофільство" знаходить підтримку в певних колах кремлівських „інтернаціоналістів", зокрема в Політичному Управлінні Армії і ЦК ЛКСМ. Дивуватись немає чого. Це вказує, що коріння большевизму, як явища національного, сидить глибоко в московській духовості. Без опертя на неї, на національний російський організм большевизм давно загинув би. В нинішній перенапруженій ситуації, коли націоналізми поневолених націй тиснуть на обручі єдинодержавства, володарі імперського комплексу шукають опертя в російському народові, за окресленням Роя Медведєва, шукають „опертя в глибинних національних почуваннях" російського народу.

Про обов'язки перед „отечеством" безперестанку кричить преса, про нього говориться на всіх зібраннях. Для виконання того обов'язку ЦК КПСС організував соціялістичне змагання за централізованим пляном. Робітникам увесь час втовкмачується, що „вироблення більшої кількости і якісних товарів для народу — це їхня патріотична повинність". Як би сміялися робітники ЗСА, почувши від свого Уряду, що вироблення черевиків чи інших товарів є виконанням патріотичного обов'язку! А в країні, де у націй відбирають батьківщину, накидаючи замість неї „отечество", патріотизм якого полягає у взаємній перевірці виконання зобов'язань у змаганні між колективами й людьми, таке є обов'язковим.

Крім стеження всіх за кожним і кожним за всіма, партія вимагає виявляти тих, що відстають або працюють несумлінно. „І робити це треба публічно, прилюдно, щоб люди знали про тих, що відстають" („Известия" з 22 грудня м. р.). Який же розлад має бути в тому „отечестві", на його соціялістичних виробництвах, коли партія вимагає прилюдного морального батоження людей.

*

М. Шамота, ствердивши, що почуття патріотизму прищеплюється нелегко, покладає надії на „інженерів людських душ", які мають допомагати всевладному ханатові ЦК КПСС. Для того й скликано 4-ий пленум Спілки Письменників України 21-22 березня, а 28-29 березня Пленум Всесоюзної Спілки Письменників. „Інженерів людських душ" повчали, що вони мають робити, як озброюватись с у ч асністю, щоб стояти на правильних позиціях в ідеологічній боротьбі двох антиподів: московського єдинодержавства і націоналізму. В. Козаченко заявляв, що єдиний творчий шлях для українського письменника є той, на якому творчість сплетена з будовою „отечества", серцем якого є Москва. Згадавши тих, що „хизуються ліберальним ставленням до засуджених ідейно - хибних явищ в літературі", він домагався рішучої розправи над письменниками за „націоналістичні позиції в їхніх творах".

Догоджаючи п а ртійним наглядачам за літературою, В. Козаченко заявив, що „найближчим часом Правління Спілки пошле письменницькі бриґади на найважливіші будови п'ятирічки", де вони „братимуть активну участь у місцевій пресі". Мабуть, допомагатимуть партійним наглядачам стежити за виконанням людьми накинутих їм зобов'язань, батожити морально через пресу тих, хто відстає.

Два роки тому на 6-му з'їзді письменників України дано їм замовлення: „створити героя нинішньої п'ятирічки". Видно з дотеперішньої творчости письменників партія невдоволена, і тому секретар Правління Спілки Письменників СССР Г. Марков заявив, що існує задана тема, яку велено письменникам опрацьовувати. Цією темою є „герої п'ятирічки".

В резолюціях Київського Пленуму говориться, що Пленум „вважає найпершим і найголовнішим обов'язком кожного українського літератора написання таких романів, повістей, новель, поетичних творів, п'єс, у яких би правдиво, з партійних позицій відображалася радянська дійсність, утверджувалися ідеї комунізму, звеличувалася людина праці" („Літературна Україна" з 24 березня ц. р.). Двома приставками „най" ще звужено і без того надто обмежені можливості творчости письменників, посилено і загострено вимоги великодержавства перед літераторами.

Журнали заповнюються макулятурою на задану тему про героїв п'ятирічки. Всі вони подібні один до одного, шаблонові, хоч і різних фахів та станів. Метушаться в „соціялістичному змагові", де зударяються два непримиренних антиподи: великодержавство, заслонене вивіскою інтернаціоналізму, і український та інших поневолених націй націоналізм. В націоналізмі, як соціяльному явищі, твердить американський соціолог Г. Кон, „сконцентровані всі проблеми недавньої історії і сучасности".

(Кінець)

Лука Луців

ФРАНКОВА ПОЕМА ПРО „БІДНОГО ГЕНРІХА"

У 1891 р. в „Буковинському православному календарі на рік 1892" надрукував Іван Франко поему „Бідний Генріх", яка в 1899 р. ввійшла до збірки „Поеми", що появилася у Львові. В цій збірці були ще такі поеми: „Істар", „Сатні і Табубу", „Поема про білу сорочку" та „Похорон".

Совєтські критики не радо пишуть про ці поеми І. Франка, які не дуже то пасують до такого І. Франка, якого вони представляють читацькій громаді. В поемі „Бідний Генріх" зовсім не видко того, що її автор „матеріяліст" та „атеїст", яким він мав би бути в очах підсовєтських читачів. Згідно з комуністичним ученням лицар має бути „гнобителем" селян, і селяни повинні його ненавидіти, а в поемі про „Бідного Генріха" зовсім не так. Лицар виступає оборонцем народних прав, а сільська дівчина рішилась жертвувати своїм життям, щоб вилікувати його від страшної недуги. Ось короткий зміст цієї поеми:

У прекрасній Швабії стоїть пустий замок, бо його власник Генріх „попав у болізнь злу, гидку, невилічиму, струп огидний, що проказа зветься". Це сталося з волі божої, всі відцуралися хворого, прийняв його до себе бідний селянин, що жив край лісу з жінкою та донькою. Три роки триває недуга. Селянин дораджує хворому поїхати до славного лікаря в Салерно в Італії. Лицар знає про нього, але важко дістати той лік, яким послуговується той славний італієць. На настирливе домагання бауера лицар оповів про це дивне лікування:

Приведіть мені,
говорить доктор —
Непорочну, чистую дівчину,
Що за вас сама,
по добрій волі
Вмерти схоче і живцем
із груди
Дасть собі живеє серце
вийнять —
Отсе й буде лік
на вашу болість.

Це чула донька бауера, яка три дні з плачем просила батьків, щоб дозволили їй своїм серцем вилікувати лицаря. „Бог вложив їй сю думку в серце, видно се Його така вже воля, видно Він її до себе кличе". Нарешті батьки погодилися, і дівчина повідомила про це лицаря. Однак він не захотів прийняти такої самовідданої жертви молодої й гарної дівчини. Та рішуча дівчина діпняла свого. Зворушений до глибини серця, лицар сказав: „Приймаю вашу жертву й вашої дитини. Бог вам нагородить цю любов нечувану, велику, бо я її нагородить не можу".

Поїхав лицар із дівчиною до лікаря. Лікар сам розмовляв з дівчиною, відстрашуючи її від жахливого рішення. Коли ж це не помагало, він сказав їй, що як вона вже на операційному столі жалкуватиме свого рішення, то марна буде її жертва, бо сама згине і лицар не вилікується. Та героїня була стійка й рішуча. Вона заявила, що не жалкуватиме свого кроку. Лікар довго гострив ножа, хотячи цим настрашити дівчину, яка таки не зреклася свого вчинку. Скреґіт гостреного ножа непокоїв лицаря, що чекав у сусідній кімнаті. Вкінці він не витримав:

Боже, що роблю я,
окаянний!
Те, що божий суд
наслав на мене,
Хочу змити кров'ю
сестриною!

Господи, додай мені Ти сили
Донести свій хрест
аж до могили,
А не брать на душу
кров невинну,
Не шукать у злочині
рятунку!

Лицар почав стукати до дверей операційної залі, домагаючися, щоб лікар його впустив до залі. Та лікар сказав, що ще хвилинка, і буде по „всьому". Лицар кричав, що не хоче „по всьому", бо змінив свою думку. Коли лікар відчинив двері, то почув такі лицареві слова:

Відв'яжи її! ніколи в світі
Не дозволю, щоб для мене,
трупа,
Ангел цей пролив ог
хоч краплю крови.
Що на мене Бог зіслав,
те буду
Сумирно терпіти
аж до смерти,
Та не дам їй мучитись
за мене:

Відв'язана від операційного стола дівчина назвала лицаря „боягузом та людиною бабської вдачі", яка „не могла знести того і здалека, що на собі вона знести була готова". Лицар слухав ці слова докору, та вони його не то що не боліли, а були немов вода цілюща на його зболілу, скорбну душу.

Але в тій хвилі вчув ще іншу
Дивну розкіш, мов би
в його жилах
Свіжа, чиста кров
текти пустилась,
А гидка болюща шкаралуща
З тіла так спадала,
мов луска із риби.
Справді диво сталось!
З тої хвилі
Віль його минувся,
і проказа
Почала сходити з його тіла.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Роман Рахманний

БИТВА НАД УКРАЇНСЬКОЮ МАРНОЮ

Есей

(5)

Можливо, що Ів. Дзюба та інші вільнодумці в Україні не мають усіх писань Маркса та Енґельса. Можливо їм бракує доступу до багатьох кореспонденцій цих двох послідовних централістів. У бібліотеках і видавництвах СССР деякі писання Маркса та Енґельса затаювано, бо поширення їх, зокрема серед молоді, розкрило б усе лицемірство і тих пророків, і їхньої навколишньої дійсности. А вже зовсім певно, що ні Дзюба, ні будь-хто інший з українських послідовників ідеалізованого марксизму-ленінізму не мають на руках аналітичних праць західніх дослідників тієї ідеології.

7.

Українці в державах Заходу мають доступ до всіх писань Маркса - Енґельса і всякої аналітичної праці в тій галузі. Тож хто хоче знати правду, той знаходить її. Хто ж не прагне пізнати правдивої дійсности, той звичайно фабрикує міти й обманює довірливих читачів щирими чи нещирими ілюзіями. А правдою є, що і Маркс і Енґельс за свого життя ставились рішуче вороже до самої можливости державного самовизначення тогочасних поневолених народів Европи.

Маркс і Енґельс були передусім щирими всенімецькими патріотами або — якщо вжити відомого українського вислову — німецькими соборниками. Вони мріяли про об'єднану Німеччину, тому „залізний канцлер" Бісмарк мілітаристичної Прусії був для них ідеалом державного мужа. Енґельс залюбки виступав в ролі військового спеціяліста, Маркс і його прихильники називали Енґельса „генералом", та й він сам не вагався називати себе цим дорогим йому званням. Росію вони ненавиділи так, як ненавидять чужоземного суперника великодержавні шовіністи. Їхні інтернаціоналістичні концепції формувалися часто з точки зору інтересів їхньої ідеалізованої Німеччини. В цьому відношенні їхні погляди не проґресували. Наприкінці свого життя Енґельс остерігав французьких соціялістів, щоб вони не підтримували новоукладеного франко-російського договору, бо той договір спрямований проти... Німеччини. „Кожний німецький соціяліст" воюватиме в обороні своєї батьківщини — Німеччини, якщо виникне війна між цими новими союзниками (Францією - Росією) та Німеччиною, — писав Енґельс у статті для „Альманаху" французької соціялістичної партії „Парті Уврієр" 1892 року.

Пересічному читачеві ледве чи відомий інцидент, що виник між Марксом і Енґельсом та їхніми співрозмовниками в лондонській таверні. В дискусії на соціяльно-політичні теми Маркс і Енґельс — відомі речники погляду, що, мовляв „робітнича кляса не має батьківщини", так нахабно вихваляли всі аспекти життя в Німеччині, а водночас гудили ввесь стиль англійського життя і побуту, що обурені англійські співрозмовники (самі вони — прихильники соціялізму і робітничої кляси) схопили обох німецьких шовіністів за обшивки і викинули їх на вулицю.

В національному питанні вони обстоювали тезу про право на самовизначення всіх „історичних народів" — цебто народів, що їх вони самі визнали історичними та гідними власної держави: поряд з англійцями, американцями, німцями, французаме ще росіян, італійців, угорців, ірляндців і поляків.

Боротьбу італійців за об'єднання всієї Італії в одній державі Маркс і Енґельс підтримували морально тому, що вважали: оскільки в об'єднаній Італії знайшлася б ще заселена італійцями територія, що її окупувала Австрія, тоді італійці престали б ворогувати з німецькою національністю і їх можна було б приєднати до спільного фронту з Німеччиною проти Росії та Франції. Право ірляндців на самовизначення Маркс і Енґельс могли легко обстоювати на словах, бо ірляндсько-англійський конфлікт послаблював англійську капіталістичну імперію - головного суперника ще слабкої Німеччини.

Твердо захищали вони право поляків відновити свою суверенну державу, і то в історичних її кордонах з 1772 року... на сході. Цебто по Дніпро. Щодо західніх кордонів такої відновленої Польщі, то Маркс і Енґельс визначали їх згідно з інтересами Німеччини. У статті, написаній спільно, але підписаній Марксом і надрукованій у „Ню Йорк Трибюн" 5 березня 1852 р., сказано: „Отримавши велику територію на сході, поляки будуть більш згідливими на заході" — цебто зроблять територіяльні поступки Німеччині.

Ясно, що Маркс і Енґельс міркували і діяли, як щирі німецькі націоналісти. Ленін називав таких людей згірдливо: „великодержавні шовіністи". Але про цей націоналістичний ухил своїх учителів він мовчав, бо для нього це був дуже вигідний прецеденс. Та про це згодом. Тут конечно зазначити, що Маркс і Енґельс розглядали поляків, як одну з „конечно потрібних націй" в Европі, бо вільна Польща з кордоном на Дніпрі загородила б шлях Росії на захід — проти Німеччини.

У випадку угорців, то Маркс і Енґельс вважали їх народом-цивілізатором майже нарівні з німцями. Енґельс виразно обстоював „право" угорців на володіння слов'янськими територіями, бо, мовляв, мала угорська нація цивілізувала численніших слов'ян і таким чином, на зразок німецької нації, здобула це право на володіння ними.

В ім'я ось таких „рівніших" народів, якщо вжити вислів Дж. Орвела, Маркс і Енґельс засуджували на довічну недержавність усі слов'янські народи за винятком поляків і росіян: чехів, словаків, сербів, хорватів, словенців, білорусів і українців. Всі вони могли тільки приєднатися до процесу злиття з „історичними націями" у великодержавах високовартісних націй — німецької, угорської, польської, російської.

\- 8 -

Тому наївністю й нещирістю віє від тих авторів, які пишуть, що, мовляв, Ленін засвоїв не від Маркса-Енґельса, але від Кавтського свою теорію, тактику і стратегію зближування і злиття різних національностей в одній комуністичній державі. Бувши російським патріотом і водночас централістом такого ж характеру як централістами в німецькому питанні були Маркс і Енґельс, В. Ленін прекрасно розумів букву і дух їхнього вчення.

Щоправда, Енґельс писав: „Переможний пролетаріят не сміє нікому й ніякому народові силою накидати ніякого ощасливлювання". Однак, Енґельс, у погодженні з Марксом, мав на думці, так би мовити, „історично чужі народи", як чужим був німецькому народові англійський, польський російському, італійський французькому і т. д. Але українців Маркс, Енґельс і його послідовники ніколи не вважали окремим, „чужим" народом для росіян. Як нерозвинуте слов'янське плем'я — „неісторична нація"! — українці повинні бути засимільовані в російській великодержаві або якоюсь мірою в польській відновленій республіці. Тезу про не-чужість української національности російській штучно підтримується в СССР і досі: українці — молодший брат старшого російського брата, а Україна — молодша сестра старшої сестри Росії. Тим часом польський народ не є молодшим братом російського народу, як не є ним чеський чи болгарський народи, хоч це теж слов'яни.

(Далі буде)

ПЕРВОІЄРАРХ УКПЦЕРКВИ КИР ЙОСИФ СЛІПИЙ ВІДБУВ ВІДВІДИНИ У ПІТТСБУРҐУ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Верховний Архиєпископ Йосиф Сліпий перед будинком міської ради у Піттсбурґу з ключами від того міста і прокламацією про надання йому почесного громадянства Піттсбурґу. Ліворуч Верховного Архиєпископа — посадник Піт Флаґерті, посередині голова Ради комішинерів повіту Алеґені Лїонард Стейсі.

а мала Соня Глутковська сказала свій привіт. Від духовенства вітав Кардинала декан о. Яр. Данильчук. Після відспівання приявними „Христос Воскрес" промовив Кардинал Сліпий, висловлюючи свою радість, що бачить таку численну громаду перед собою, серед якої він оце вперше найшовся, і підкреслюючи історичну єдність українців-русинів. У спеціяльній лімузині з шофером, що її віддав до диспозиції Кардинала голова комішенерів повіту Аллеґені Леонард Стейсі, вирушив Кардинал Сліпий із Владиками до міста, а за ним їхала довга кавалькада авт із мирянами під почесною ескортою поліції на мотоциклях до будинку міської Управи Піттсбурґу, де в ротонді перед входом була приготована трибуна і крісла для очікуваних гостей. Посадник міста Пітер Ф. Флаґерті у своєму привіті підкреслив історичне значення приїзду Кардинала Сліпого до Піттсбурґу, і для увіковічнення тієї події вручив Кардиналові золотий ключ від міста, і під оплески присутніх, передав йому грамоту почесного громадянина Піттсбурґу і повіту Аллеґені. Голова комішенерів повіту Аллеґені Лїонард Стейсі, що є словацького походження, вітав Кардинала від усього населення повіту Аллеґені, закінчивши своє слово пословацьки: „За Бога і за нáрод! Вітайте, Ваша Еміненціє!"

Явно зворушений таким прийняттям Кардинал Сліпий подякував за всі вияви пошани до нього і поблагословив усіх приявних. Оркестра Савт Сайд Гайскулу, під диригентурою чорного студента, відіграла гимн "God, Bless America", після чого Кардинал від'їхав на конференцію з представниками преси й телевізії.

Того ж дня увечері відбувся у великій залі Green Tree Holiday Inn святочний бенкет у честь Кардинала Сліпого. У бенкеті взяло участь близько 500 гостей, між ними посадник міста Флаґерті, комішенери Стейсі і Форестер, митрополит закарпатської архиєпархії в Мунгал, Степан Коціско, в супроводі чотирьох монсіньйорів, грецький православний єпископ Герасімос, римо-католицький єпископ Вінсент Д. Леонард і ін.

Поблагословив страви Владика Мунгальської архиєпархії Степ. Коціско, після чого гимн „Боже, благослови Америку!", відспівала пані Марія Швець. Після відспівання всіми присутніми „Христос Воскрес", тост у честь Кардинала Сліпого виголосив Єпископ Василь Лостен. Опісля слідували привіти. Розпочав їх комішенер Стейсі, заповівши, що в честь Кардинала Сліпого буде названий один ґайок (grove) в повіті Аллеґені. Після коротких привітів посадника міста Флаґерті і комішенера Томаса Форестера (який, до речі, є почесним парафіянином української католицької церкви св. Юрія в Піттсбурґу), виголосив привіт по-англійськи від своєї архиєпархії митрополит Степан Коціско, закінчивши його по-українськи: „Славний, великий город Піттсбурґ вітає Вас, Ваша Еміненціє!"

Після привіту єпископа латинської дієцезії Вінсента Лїонарда, вітав Кардинала Сліпого грецький єпископ Герасімос, який згадав про екуменічні контакти Риму з Царгородом і висловив надію на поглиблення такого порозуміння у майбутньому. Після того декан піттсбурзької округи о. шамбелян Данильчук преставляв священиків поодиноких парафій, які прибули зі своїми парафіянами на це небуденне свято. З черги майстер церемонії інж. Михайло Тим'як представив делеґатів місцевих українських католицьких організацій, церковних і світських, скінчивши на членах Комітету, що підготовив цю історичну зустріч. Усіх їх присутні вітали рясними оплесками.

Довший привіт виголосив філядельфійський Митрополит Амврозій Сенишин. Він ствердив великі заслуги Кир Йосифа для Української Католицької Церкви і українського народу і далі зупинився довше над історією кампанії за визволення його зі совєтського ув'язнення. Блаженніший не хотів виходити з неволі, вірний засаді, що де стадо, там має бути й пастир. Розв'язку дав тодішній кардинал Монтіні, теперішній папа Павло VI, щоб Кир Йосифа запросити на Вселенський Собор у Римі. Теперішні відвідини Кардинала Йосифа по громадах українського розселення мають на меті скріпити єдність та зберегти релігійну і національну свідомість тих громад для Української Церкви і українського народу. Владика Сенишин навів слова "Ubi est concordia, ibi est victoria" (де згода, там перемога), підреслюючи, що це повинно бути загальним гаслом у дальшій діяльності. „Молімо Всевишнього, щоб допоміг українським єпископам, при помочі мирян, виконати наші завдання і щоб дозволив Кир Йосифові вести нас до наміченої мети, щоб нашу Церкву завершити патріярхатом і щоб наш Верховний Архиєпископ став Патріярхом Йосифом І-им", — закінчив митрополит Амврозій. Спонтанні оплески і ціла заля відспівала „Христос Воскрес!".

Забираючи слово, Блаженніший Кир Йосиф висловив захоплення красою Піттсбурґа й околиць, а також своє приємне розчарування, що це не провінція, а таки велике, заможне і культурне місто, яке своєю силою й організованістю може створити щось велике. Про Піттсбурґ мало говорять, а він сам повинен сказати голосніше слово, навіть на ширшій арені. Велика й оригінальна піттсбурзька громада, де живуть поруч сини одного народу — українці і руснаки. Кир Йосиф згадав, що святі Кирило і Методій прийшли через Закарпаття і поширювали християнську віру у східньому обряді в Україні. Верховний Владика підкреслив історичний зв'язок між Києвом та Ужгородом, згадав про свою поїздку в 30-их роках на Закарпаття, де єпископами були великі патріоти — єпископ Гебей та пізніші мученики за віру, єпископ Ромжа й єпископ Гопко. Це велика історія, яка нас єднає, і не в назві справа. Ми — один нарід і того ми повинні держатися. Далі згадав Верховний Владика свою поїздку по Австралії і Канаді та ствердив, що наші громади твердо тримаються своєї віри і своїх традицій. Але треба йти за прикладом Петра Могили, який, дбаючи про церкви, розбудовував і школи, і щойно тоді починався розвиток. Молодь мусить пізнати історію свого народу у своїй школі.

„Ви тут, в Америці, живете — казав Блаженніший — багато. Дай Боже вам ще вдесятеро збагатіти, але пам'ятайте про доми науки, бібліотеки, музеї, про підготову молодої української інтеліґенції, про доріст нових священиків. Інтеліґенція — це еліта, це мозок народу. Пам'ятайте про освіту і науку, розбудовуйте рідну науку помалу, терпеливо, але постійно, щоб ім'я Піттсбурґа стало голосним на весь світ."

Під оплески всіх приявних інж. Тим'як вручив Верховному Владиці від піттсбурзької громади гарну різьблену касетку для переховання ключів від міста і тих дарунків, що їх Блаженніший одержав.

Опісля представлено Кир Йосифові пані Франку Слободян із Вільмердінґ, яка є родом із Заздрости в Тернопільщині, рідного села Верховного Архиєпископа, Молитвою „Богородице Діво" і загальним співом гимну „Боже великий" закінчився цей святочний бенкет, що залишиться на довгі роки для всіх учасників незабутнім спогадом.

Другий день перебування Верховного Владики в Піттсбурґу, тобто п'ятницю 18-го травня, виповнила вранці торжественна Архиєрейська Літургія, відправлена Кир Йосифом, у сослуженні філядейфійських Владик і місцевих священиків у церкві св. Івана Хрестителя на Савт Сайді у Піттсбурґу. Опісля Кардинал Йосиф поїхав до Юньйонтавн, до монастиря св. Мокрини, де Сестри Василіянки ведуть також захист для старших осіб. А ввечері, о год. 7-ій, зійшлося українське громадянство Піттсбурґу й околиць у великій залі Дому Пам'яті Вояків і Моряків на Соборний Молебен до Преч. Діви Марії в наміренні українського народу і його переслідуваних Церков. Кардиналові Йосифові і обом Владикам сослужили майже всі всященики з довколишніх парафій. Співав з'єднаний хор українських католицьких парафій, а з ним співали разом усі присутні.

Після Євангелії, нав'язуючи до прочитаного тексту про чудесне вилікування Ісусом Христом паралітика, сказав своє слово Кир Йосиф. Розвиваючи Франкове порівняння нашого народу до паралітика, що лежить на роздоріжжі, Верховний Владика підкреслив, що до того паралічу причинились найбільше наші міжусобиці, наші непорозуміння, наші незгоди та особисті амбіції. В нашій історії приходили часто моменти, коли сила Божа входила в духа нороду і він ворушився і піднімався. Бували й інші не менш великі хвилини піднесення духа, що їх ми не завжди використовували, а вони — це знак пробудження, заповідь обнови. І наша сьогоднішня зустріч, що збирає нас разом, що виявляє єдність і привязаність до свого рідного, це теж така хвилина, що зворушує і підносить. І треба, щоб наші діти дивились на ці здвиги, бо це здвиг нашої громади, нашого народу, це наш нарід звертає на себе увагу всіх, щоб показати, що він не гірший, а гідний любови і пошани. Кардинал згадав Великодню відправу в Торонто, яку правило 7 єпископів, згадав навіть про гаґілки перед церквою, що їх виводило 250 дівчат. Це було велике піднесення духа, що викликало сльози в очах. Діти, що бачать такі здвиги, не будуть соромитися свого, а навпаки, навчаться гордитися своїм рідним. Але для такого піднесення замало визнавати свою приналежність до Церкви і народу, треба ще утвердити свого духа. Нарід має виказати творче зрососвіти, без науки не вдержиться. Треба будувати школи, здвигати рідну науку, щоб ми не були погноєм для чужих. Кир Йосиф згадав семимилеву вулицю в Чикаґо, на якій не почуєте ніякої іншої мови, крім італійської. Чому ми маємо відрікатися свого, хоч ніхто того не вимагає... Нехай нинішній день буде тією хвилиною, що побуджує, що здвигає духа у тих, що його досі не відчували.

Після Молебня відчитав ще офіційний привіт п. Михайло Майнош, підкреслюючи відданість і вірність української католицької громади в піттсбурґу тим великим ідеям що їх проводить у життя Верховний Владика. „Ми з Вами на шляху до патріярхату Української Помісної Католицької Церкви" — закінчив свій привіт п. Майнош. На закінчення інж. Тим'як подякував Верховному Владиці за його прибуття до Піттсбурґу і висловив запевнення, що українська піттсбурзька громада буде йти тим шляхом, що його вказав Верховний Архиєрей.

В суботу, 19-го травня, Владика відправив рано Службу Божу в церкві св. Тройці, де парохом є декан о. шамбелян Данильчук, опісля відвідав українську церкву св. Юрія на Норт Сайд Піттсбурґу, де парохом є о. Василь Джиджора, і після короткого відпочинку, від'їхав на піттсбурзьке летовище. Червоні квіти, даровані дітьми з парохії св. Юрія, узяв Кир Йосиф зі собою на спогад про Піттсбурґ. Останній помах руки з вікна літака, і Блаженніший полетів у дальшу мандрівку до Чикаґо, щоб там сіяти зерно пробудження й обнови.

Піттсбурзька англомовна преса тепло відгукнулася на приїзд українського Кардинала, надрукувавши довші інформаційні статті і коментарі. Також піттсбурзька телевізія подала у своїх програмах кілька кадрів з перебування Кардинала Сліпого в Піттсбурґу. Особливо треба згадати статтю у „Піттсбурґ Пост-Ґазет", що її автором є Богдан Годяк, постійний співробітник цієї газети.

П.К.

Відбулися Загальні Збори Відділу УККА Нюарку

Нюарк. — У річних загальних зборах Відділу УККА нюаркської округи 20-го травня взяло участь 62 платників національного податку та 15 представників складових організацій. Про працю Управи Відділу в 1972-73 роках поінформував голова мґр Ярослав Рак. Він відзначив ряд успішних починів Управи у минулому році, в тому влаштування „Тижня Української Культури", координації виховної діяльности усіх громадських секторів та влаштування ширшого обговорення виховних проблем з доповіддями та в часі дискусійного панелю. Управа Відділу активно підтримала підготову зустрічі Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого в часі його перебування в Нюарку, а також будову нової української православної церкви у Мейплевуді. Про збірку національного фонду говорив Маріян Кормило. Згідно з його даними, в 1972 р. національний даток вплатило 341 осіб і організацій, що дало разом 5,334.00 дол. Іншими словами, вплатою національного датку в нюаркській окрузі охоплено яких 30% всіх українців, які проживають на цьому терені. Над звідомленнями переведено дискусію, після якої обрано нові керівні органи Відділу. До Управи увійшли: мґр Я. Рак — голова, С. Букшована, І. Фединишин, Д. Кульчицька, К. Семанишин, К. Гречак, О. Данчук, Н. Басняк, Н. Олесницький, М. Чайківський, Б. Воробець, Ю. Карапінка, Б. Мак, Б. Вишатицький та В. Мартинець — члени. Контрольну комісію обрано в складі: д-р І. Карапінка, Ю. Кононів, М. Цяпка, Р. Галібей, М. Кормило, а Товариський Суд в складі: проф. О. Андрушків, А. Гординський, І. Турянський, В. Манко та д-р М. Чировський.

З ВІДВІДИН ПЕРВОІЄРАРХА У КЛІВЛЕНДІ

Після привітальної зустрічі на летовищі у Клівленді: Блаженніший Кардинал Йосиф Сліпий в супроводі о. Петра Стецюка, посадника Парми І. Петрушки та посадника Клівленду Перка.

БЛАЖЕННІШИЙ ЙОСИФ, ПЕРВОІЄРАРХ УКПЦ, У МІННЕАПОЛІСІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

участі понад 700 присутніх парафіян та українців інших віровизнань, (між ними ми бачили проф. О. Грановського) наш Первоієрарх ввійшов до храму св. Константина. Перед входом о. парох шамбелян д-р С. Кнапп вручив Блаженнішому ключ до храму, а піонери-основники парафії пп. Греськів і Ковалів привітали хлібом і сіллю.

В сослуженні Владик Ярослава й Ізидора та пароха о. д-ра Кнаппа Блаженніший відправив Архиєрейську Святу Літургію. У відправі сослужили ще п'ять священиків: о. крилошанин Степан Їжик, о. І. Іванчук з Вінніпеґу, о. Л. Корчинський із Ст. Луїс і о. И. Фединяк з Карпатської парафії. Діяконували о. М. Бутринський, парох парафії свв. Володимира й Ольги в Чикаґо і о. крилошанин Юрій Ковальський з Тандер Бей, Онт. Канада, Співав парафіяльний хор під управою інж. Є. Карп'яка. Керівником усіх літургічних церемоній в Чикаґо й Міннеаполісі, як і під час всієї поїздки Блаженнішого, був Його особистий секретар о. Петро Стецюк.

В Божому храмі після Євангелії вітали Блаженнішого парох о. д-р С. Кнапп і Владика Кир Ярослав, а Блаженніший у своїй проповіді закликав до єдности, яку запевнює нам релігійна пов'язаність в церкві, до дбання про молодь з допомогою шкіл, курсів, музеїв й інших, до зберігання української культури, заохочував водночас створити в ЗСА філію Українського Католицького Університету.

Блаженніший Кир Йосиф перебував у Міннеаполіс до четверга. В середу відправив Архиєрейську Святу Літургію для молоді, на якій діти одержали з його рук перше Святе Причастя, а увечері відбувся з участю визначних американських гостей урочистий бенкет на пошану найдостойнішого Гостя, на який продано понад 600 квитків. Звідомлення про бенкет передасть звітодавець „Свободи" ред. М. Денисюк.

Европейська Рада Свободи виступила на оборону переслідуваних в Україні

(Закінчення зі стор. 1-ої)

табори найсуворішого режиму і заслання на Сибір (від 5-15 років), як напр.: Юрій Шухевич після 20 років ув'язнення засуджений знову на 15 років; поет Ігор Калинець 12 років; поетеса Ірина Стасів-Калинець 9 років; проф. Леонід Плющ досмертне ув'язнення в божевільні; науковець Іван Світличний 12 років; історіософи Євген Сверстюк 12 років та Валентин Мороз 14 років; Данило Шумук 15 років; священик Василь Романюк 10 років; Вячеслав Чорновіл 12 років та Іван Дзюба 5 років — обидва науковці і письменники; Іван Гель — студент 15 років, Надія Світлична — культурна діячка 4 роки, Ірина Сеник — мистець 11 років, та інші.

Екзекутива ЕРС вимагає, щоб ця справа була поставлена на порядок найближчої Асамблеї ОН на дискусію і вирішення та апелює до патріотів, гуманістів і Церков світу організувати негайно і наполегливо акції за повну ліквідацію концтаборів і звільнення політичних і релігійних в'язнів, яких кількість перевищує далеко одного мільйона лише в концтаборах СССР.

ЕРС підтримує скріплення НАТО і побоюється, що Конференція т. зв. Европейської безпеки, якої прагне Москва з метою усунути ступнево ЗСА з Европи, відкрий шлях для дальших російських загарбництв у ще вільній частині Европи і світу.

Без самовизначення і національно-державної незалежности усіх поневолених націй не буде безпеки і миру в Европі і у світі.

Сенатська комісія для закордонних справ проголосувала редукції в мілітарній допомозі

Вашингтон. — У вівторок, 22-го травня, Сенатська комісія для закордонних справ проголосувала 40-відсоткову редукцію в сумі грошей, призначених на мілітарну допомогу приязним країнам, а також запропонувала, щоб протягом наступних 4-ох років ця програма мілітарної допомоги, яка дає країнам зброю безкоштовно, була зовсім ліквідована. Ця сенатська комісія постановила призначити 740 мільйонів долярів на мілітарну допомогу протягом фіскального року, який починається 1-го липня. Президент Ніксон предложив був бюджет на 1.31 більйона долярів. Таким чином, сенатська комісія проголосувала зредукувати 570 мільйонів з бюджету Президента. За цим законопроєктом голосувало 13 сенаторів, а трьох було проти. Один з-тих, що голосували проти, республіканський сенатор Гю Скотт із Пенсильвенії, заявив, що він зробить все можливе, щоб цей законопроєкт не пройшов у Сенаті. Він також заявив, що коли б навіть законопроєкт пройшов у Конґресі, то президент Ніксон напевно вжиє право „вето". Сенатор Дж. В. Фулбрайт, який був автором цього законопроєкту, сказав, що цей законопроєкт представляє „новий підхід" в ділянці мілітарної допомоги, зображуючи „зміни, які настали в наших міжнародних взаєминах", особливо з Совєтським Союзом, як також віддзеркалює „нашу економічну ситуацію". Крім редукції в бюджеті мілітарної допомоги на наступний фіскальний рік і постанови цілком зліквідувати деякі програми допомоги протягом наступних 4-ох років, Сенатська комісія для закордонних справ також проголосувала, щоб мілітарну допомогу для Південного В'єтнаму не включати в бюджет, призначений для Департаменту оборони, а включити цю допомогу в загальний бюджет мілітарної допомоги приязним країнам.

ФРАНКОВА ПОЕМА ПРО „БІДНОГО ГЕНРІХА"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

З лицаря зійшла проказа, він вернувся з дівчиною до Швабії, де одружився з дівчиною, донькою вбогого селянина.

Євген Кирилюк присвятив цій поемі 15 рядків і написав, що „благородство лицаря виліковує його від прокази". Та він мусів ще додати думку про можливість алегорії, бо без того не відважився залишити оте оздоровлення за допомогою надприродних сил, яке є в поемі. Кирилюк додав: „Можливо, що тут була захована й певна алегорія - самопожертва в ім'я інтересів народу, бо лицар тут виступає оборонцем народних прав". О. Кисельов підкреслює соціяльну різницю сільської дівчини в „Бідному Генріху", не згадуючи зовсім про те, що врятувало лицаря (ст. 203). Ю. Кобилецький написа, що „щасливий кінець поеми... є ніби завершенням чистого самозречення кохання, законною нагородою за це кохання" (267). Розуміється, що про глибоку релігійність і чудо оздоровлення Генріха Кобилецький нічого сказати не міг, він і так поставив слово „ніби" в попередньому реченні, щоб послабити враження від тієї розв'язки в поемі, яку дав поет.

Правду написали М. Я. Гольберг - Е. М. Мандель, назвавши цю Франкову поему „глибоко оригінальним твором" (ст. 129). Ці автори покликуються на німецького літературознався Германа Тарделя (Tardel), який в 1905 році написав по-німецьки працю „Бідний Генріх в новій поезії". Але вони не знають праці д-ра Арміна Кродера під заг. "The Golden Legend". A Dramatic Poem by Wardsword Longfellow, в якій подано більше творів із сюжетом „Бідного Генріха".

Ми не маємо тут місця на докладніше з'ясування цієї справи. Зазначаємо, що Франкова поема має той самий сюжет, що його опрацювали такі автори: Старонімецький поет XII віку Гартман фон дер Ауе, а в 30-их роках XIX віку Адальберт фон Шаміссо (І. Франко називає його „німецьким французом"). Американський поет Генрі В. Лонгфелло (1807-1882) в 1851 р. видав „драматичну поему під заг. „Золота леґенда" ("The Golden Legend"). Німецький драматург Гергардт Гавптман в 1902 р. видав драму „Бідний Гайнріх", Юліюс Гайс (1924) та Ліна Гільґер (1925) також видали п'єси під таким самим заголовком. Як ствердили вище Гольберґ і Мандель, Франкова поема „займає особливе місце серед численних творів про „Бідного Генріха".

Тут треба ще раз підкреслити, що Франкова поема — це не переклад, як дехто гадає, а „глибоко оригінальний твір", як ми чули вище. Франко писав на вступі до першого видання, що він „не перекладав старонімецький твір" і що „держався ближче... переробки, яку зладив Шаміссо". Франко виразно зазначив, що і „цю переробку не перекладав дослівно". Про це повинні пам'ятати ті, які пошуть про Франкові твори.

Література: Євген Кирилюк. Вічний революціонер. Київ, 1966. Юрій Кобилецький. Творчість І. Франка. Київ, 1956. О. Білецький, І. Басс, О. Кисельов. Іван Франко, Київ, 1956. М. Я. Гольберґ і Є. М. Мандель. Із спостережень над сюжетом про „Бідного Генріха" — надруковано в книжці під заголовком „Тези доповідей УІ-ої української славістичної конференції в Чернівцях", 1964, ст. 128-130. Лука Луців. Іван Франко — борець за національну і соціяльну справедливість. Ню Йорк - Джерзі Сіті, 1967.

Лука Луців

Л. Луцева „Іван Франко — борець за національну і соціяльну справедливість"

Проф. д-р К. Кисілевський, „Свобода", з 23 і 24 серпня 1968, чч. 155, 156.

„Треба признати, що автор цієї великої й поважної студії визбирав чимало доказів на свою синтезу Франкової духовости, що виступає яскраво в її заголовку: борець за національну і соціяльну свободу".

„Книжка має 7 розділів з оригінальними Франковими заголовками, що характеризують його як геніяльну дитину, сміливого борця, вдумливого філософа, чутливого спостерігача, ніжного естета, рпацьовитого різьбаря віршованої форми, патріота, гуманного вчителя, вірного друга, справедливого критика й порадника".

„Українські Вісті", Едмонтон, 17-го жовтня 1968.

„Д-р Л. Луців безпощадно розбиває совєтські побрехеньки. Його книжка переконливо показує Франка як борця за національне визволення і соціяльну справедливість... Праця Л. Луцева ..належить, без сумніву, до найкращих книжок про Франка. Л. Луців зібрав великий матеріял, подав його ясно і критично. Часто заторкує і висвітлює нові питання, напр. ставлення Ів. Франка до жидів. Дуже об'єктивний розділ про релігійність Франка".

„Книжка Л. Луцева має дві вартості. вона дає багато і водночас показує, як ще багато треба для справжнього розуміння Франка".

„Америка", Філядельфія, ч. 206 з 12 листопада 1968.

Дир. Михайло Клецор наводить такі слова п. Бориса Ржепецького, виголошені на Літературному Вечорі в Ню Йорку.

„Появилася вартісна, монументальна книга на 650 сторінок про Івана Франка та про його многогранну діяльність. У книжку вложив автор багато часу й праці, і вона об'єктивно вияснює, який є сенс культу Івана Франка в Совєтах.

„Ґратулюючи д-рові Луцеву за його цінну книжку, д-р Б. Ржепецький сказав: „Той, хто хоче вчитися, без Вашої книжки не обійдеться".

„Українське Слово", Буенос Айрес, 8-го грудня 1968, стор. 8.

„У праці Л. Луцева про І. Франка використана вся важливіша давня й сучасна література про Івана Франка".

Богдан Кравців „Свобода", ч. 215, з 20 листопада 1968.

„Використавши велетенську опубліковані досі спадщину Франка й безчисленну літературу про нього — понад 10.000 сторінок — д-р Л. Луців зміг подати у своїй праці силу маловідомих моментів з Франкової біографії, насвітливши по-новому багато окремих періодів його життя на сторінках його творчости.

Праця його залишиться й основною й вирішальною в дальшому розвитку франкознавства, не тільки тут, але і в Україні, де д-ра Луцева мають Кирилюки і Шабліовські як „зубра українського буржуазного націоналізму".

„Новий Шлях", Вінніпеґ, 29-го червня 1968.

„Праця охоплює цілість життя й творчости Великого Каменяра, починаючи від його дитячих і юнацьких літ по останні роки життя".

„Вільний Світ", американське видання „Канадійського Фармера", ч. 13, з 31-го березня 1969, стор. 9.

„Добра і вичерпна праця".

У Філядельфії відзначено 100-річчя НТШ

Філядельфія. — Дня 5-го травня у Філядельфії заходом Окружної Ради Союзу Українок Америки влаштовано скромний, але цікавий вечір для відзначення ювілею НТШ. Головними організаторами імпрези були д-р Марія Струтинська, культурно - освітня референтка Окружної Ради СУА, та Тетяна Цимбал, культ - освітня референтка 44 відділу СУА. В програму вечора входили дві доповіді: д-р М. Струтинської „Єлисавета Скоропадська - Милорадович, основниця НТШ", та доповідь д-р Григора Лужницького „Сторіччя НТШ".

Доповідь д-ра М. Струтинської була своєрідною монографією ініціяторки і фундаторки НТШ Єлисавети Іванівни з Скоропадських - Милорадович, яка причинилась до заснування НТШ та жертвувала значну суму 8000 рублів, для тієї цілі. Д-р М. Струтинська, історик за фахом, перевела для своєї доповіді дослідну працю, щоб зібрати в одно ціле фрагментарні дані, розкидані по різних джерелах. У висліді вона виявила перед слухачами постать меценатки із своєрідною життєрадісністю та дотепом і розмахом світової дами, дипломатки і водночас гарячої української патріотки й діячки. Шевченківські традиції були живі для неї й тому, що в домі її батька І. Скоропадського часто гостював Шевченко.

Доповідь д-ра Гр. Лужницького відзначилась багатством матеріялу, кольоритністю подачі, згадками із власного життєвого досвіду в Грацькому університеті, де висококваліфіковані чужинці висловлювалися з великим признанням про окремі видання НТШ, головно про Кодекс Апокрифів, опрацьований і досліджений Іваном Франком, словник Уманця і Спілки, праці М. Грушевського, Філарета Колесси та інших визначних дослідників. Понад 1.000 різних праць, що виявилися до початку другої світової війни, це неабиякий вклад не лише в українську науку, але і в наукове слов'янознавство. Д-р Г. Лужницький подав цікаву періодизацію розвитку праці НТШ, що була у великій мірі зв'язана з нашою національною історичною долею. Прелеґент дуже влучно підкреслив соборницький характер цієї високої наукової установи, згадавши історію заснування НТШ, назвавши патріотів - меценатів та членів - основників з Наддніпрянщини,, Єлисавета Милорадович, В. Симиренко, О. Кониський, Д. Пильчиков, М. Драгоманів та інших, та членів - основників з Галичини — К. Сушкевича, М. Павлика, а згодом Івана Франка, братів Ф. та О. Колессів та інших.

Причетною до вечора була п-і Татяна Цимбал і тим, що співпрацювала в підборі матеріялів про Єлисавету Милорадович, а також подбала про гарний портрет нашої меценатки з минулого століття, який оздоблював сцену.

Окружній Раді СУА належить щира вдячність за влаштування вечора.

Н. П.

Дуже заболіло

Ню Йорк. — Місцева російська газета „Новое Русское Слово" з 18 травня опублікувала коментар Сергія Войцеховського на тему промови Верховного Архиєпископа Иосифа Сліпого в Едмонтоні. Авторові коментаря не подобалося в першій мірі те, що на привітальному бенкеті в Едмонтоні були не тільки українці - католики, але й українці - православні на чолі з єпископом владикою Андрієм. Ще більше не подобалася авторові заява Кардинала про те, що він прагне до з'єднання українців католиків і православних в одній церкві, та що церковне роз'єднання є твором ворогів українського народу. Але найбільше незадоволений коментатор з твердженням, що історія українського народу нараховує не менше як 5,000 років і що до історії України кардинал Сліпий зараховує період трипільської культури. Коментатор пише, що кардинал Сліпий далі продовжує змагання за свій плян створення українського патріярхату, а востаннє „він підсилив політичні вимоги українських націоналістів науково необоснованим і неможливим до доказання відкликом до п'ятитисячлітньої української історії і, не зважаючи на свій власний трагічний досвід у совєтських таборах та тюрмах, не сказав авдиторії, що доля України нерозривно зв'язана з вислідом всесвітньої боротьби між прихильниками і противниками марксизму - ленінізму. В цій боротьбі вузький націоналізм — злий дорадник".

Літературний вечір в Асторії

У неділю 15-го квітня о 5-ій год. по полудні в Асторії, Організації Українського Визвольного Фронту з ініціятиви ОЖ ОЧСУ в Асторії вітали українського письменника гумориста Миколу Понеділка, а також гостей з Філядельфії: гумористку Іванну Климовську - Язичинську та її чоловіка, літературного критика Ярослава Климовського.

При виповненій залі, українським громадянством проф. Павлина Андрієнко - Данчук привітала присутніх і представила гостей зазначивши, що відомий український еміграційний письменник і гуморист Микола Понеділок написав на еміграції шість книжок, остання із них „Рятуйте мою душу", ще не вийшла з друку. Сьогодні, тут серед нас, вітаємо нашого письменника, що тут передасть нам зміст своїх вибраних творів; вони виросли з глибини почуття, любови й посвяти для рідної Батьківщини з ностальгії за рідним краєм, з туги за пахучим польовим квітом неосяжного українського степу.

Микола Понеділок знаний українській громаді в усьому українському світі. Знає його наша еміграція, як письменника - сатирика, актора та незрівняного монологіста. У своїй творчості Микола Понеділок — багатогранний. всі його твори, навіть гуморески, що їх годинами автор виголошує напам'ять, пронизані лірикою, чуттям любови до свого народу. Письменник має вироблений свій стиль, свій спосіб вислову і свою барвисту мову, яку постійно вивчає й удосконалює в усіх її нюансах.

Письменник прагне, щоб досвід і авторитет старшої людини перейняла молодь, щоб любила свою землю і свій народ, він шукає рідного українського ліку на недугу свого народу „любистка на рани", щоб той народ пізнав себе і власними силами вилікувався і став на свої власні ноги.

Герої творів Миколи Понеділка — це переважно наші селяни, що терплять, але не здаються, а змагаються за своє майбутнє: це ж найбільша й найкраща частина українського народу, що зазнала найбільше горя від червоної Москви, вона бореться з вірою в повну перемогу Святої Правди. Письменник вибрав новий напрямок в літературі, імпресіонізм, започаткований М. Коцюбинським і В. Стефаником, бо він передає події й пережиття фрагментами, які найбільше вражають його чутливе українське серце. Болючі фрагменти реалістичної дійсности подій на Україні і пережиття української людини під час панування комуністичної московської тюрми народів — колективізації, нечуваний в історії людства страшний штучний голод і його жертви — це переважаюча тематика останніх творів нашого письменника.

. Микола Понеділок, порівнюючи молода людина, сьогодні йому сповнилось 50 років, і як бачимо, що він має неабиякий літературний дорібок.

Після відкриття, програму літературного вечора провадив ред. Володимир Левенець. Присутні гучними оплесками привітали гумористку Іванну Климовську - Язичинську, яка своєю гумористичною привітала Миколу Понеділка з його 50-літтям та літературною творчістю.

Літературний критик Ярослав Климовський присвятив письменникові вірш під назвою „Будьте спокійні". І. К. Язичинська відчитала гумореску в національно - історичному забарвленні „Культура і Література". Присутні невгаваючими оплесками нагороджували наших гумористів, а також вітали Миколу Понеділка, який розпочав свій вечір реалістичним спогадом свого дитинства з часів голодного лихоліття на Україні, заподіяного Московщиною. Інші два твори були реалістично - актуального змісту з національно - гумористичними забарвленнями.

Хотілося б слухати без кінця, та далека дорога і пізній час непокоїли наших гостей. Пані ОЖ ОЧСУ принесли милу несподіванку для письменника — торт з палаючими 5-ма свічками та з написом „Сто літ Миколі Понеділкові" і під спів „Многая літа" вручили торт письменникові.

Ред. В. Левенець подякував дорогим виконавцям, організаторам та всім, хто чимнебудь причинився до успіху цього літературного вечора, запрошуючи гостей на перекуску, а всіх присутніх до солодкого. Довго не стихали приємні товариські розмови в родинній атмосфері.

ЛД

50-ліття праці заслуженого члена УНС

Володимир Гурянський

8-го квітня ц.р. в Українському Народному Домі в Рочестері, Н.И., відбулося небуденне свято: відзначення одного з найбільш заслужених членів 316-го Відділу УНС, Володимира Ґурянського, за його 50-літню працю вкладену в розбудову Т-ва. З його ім'ям зв'язана історія УНДому в Рочестері, Н.И.

Народжений 30 липня 1897 року в селі Липиця Долішня, Рогатинського повіту. Молодим, 17-літнім юнаком прибув він 1916 р. до ЗСА. Поборовши всі труднощі іміграційного життя та пізнавши добре обставини, в яких приходилося йому жити, він скоро включився в життя нової країни.

Членом Т-ва став 1916 р., а урядником 1921 р. Він скоро пізнав та вивчив покладені на нього обов'язки та вибився на одного з передових членів. Продовж 15 літ був секретарем Т-ва, від 1937 до 1946 рр. займав становище фінансового секретаря; впродовж 15 років виконував функції контрольора. З обов'язків вив'язувався взірцево. І коли сьогодні хвалимося успіхами нашого Товариства, то тільки завдяки праці таких людей, яким є В. Гурянський. Він чотири рази репрезентував Відділ на Конвенціях УНСоюзу: в 1937 р. у Вашинґтоні, 1950 і 1958 рр. у Клівленді та 196 р. у Чикаго. Його заслугою є теж приєднання для УНС коло 200 членів. Образ діяльности не був би повний, коли б поминути ще два важливі факти, а саме, що В. Гурянський був ініціятором та членом-основником 244-го Відділу УРСоюзу ім. М. Драгоманова як також членом-основником Української Кредитової Спілки.

Теперішня Управа, доцінюючи заслуги В. Ґурянського, влаштувала йому несподіванку: відзначення бенкетом 50-річчя його праці та видаючи з цієї нагоди однодніавку про його життя і шлях його праці. Однодніавку виготовив секретар Відділу В. Гавриляк.

Около 150 його приятелів зібралося в залі УНДому. При вході привітали п-во Ґурянських їхня родина. Свято відкрив голова Т-ва В. Росоловський. Головну промову про заслуги Ювілята виголосив В. Гавриляк. У мистецькій частині програми виступала оркестра „Юні кобзарі" під проводом В. Корнила та його заступника Я. Глушка. Своєю грою на мандолінах вони полонили увагу присутніх, які щедро нагороджували їх оплесками. Промовляли ще: В. Майка, В. Братусь та В. Іванців. Від організацій вітали Ювілята: В. Капітан від Українсько-Американського Клюбу, А. Дорофей від Т-ва Лесі Українки, П. Дзюба від Т-ва „Запорозька Січ", К. Шевчук від Братства св. Йосафата.

Письмові привіти від УРСоюзу та Української Кредитової Спілки в Рочестері відчитав Л. Білик. Доцінюючи заслуги та довголітню працю Ювілята, Головний Уряд УНС переслав „Грамоту Заслуги" яку вручив ювілятові голова Окружного Комітету Відділів УНС В. Гузар. Дальшим висловом признання за його віддану працю для добра Т-ва були скромні подарунки, які передали Ювілятові та його дружині пп. І. Санагурський та І. Сабатович.

На закінчення промовляв Ювілят, кажучи, що немає слів подяки за таку велику несподіванку. Пригадав членам, в яких несприятливих обставинах приходилося працювати, але завдяки наполегливости та витривалости вдалося розбудувати Товариський Дім для своїх членів, їхніх дітей і внуків та для добра цілої громади. „Ми, піонери, — говорив Ювілят — горді з того, що дали почин цій великій справі і подивляємо тих нових піонерів, що працюють тепер для добра і розвитку нашого Товариства".

Бенкет закрив голова Т-ва В. Росоловський, дякуючи всім присутнім за численну участь.

Л.Б.

Сковородинські Вечори УВУ відбулися в університетах у Штутґарті й у Ліль

Мюнхен (Пресовий Бюлетень УВУ). — В ході дальших відзначувань Ювілею Г. Сковороди у Европі Український Вільний Університет улаштував дальші два вечори, обидва рази знову у співдії із чужими університетами: 13 квітня у Штутґарті в Німеччині й 2 травня у Ліль у Франції. Перший вечір фірмував УВУ разом із Штутґартським університетом та Товариством для поширення чехословацької науки й мистецтва. Тому, що саме в тому самому часі чехи відзначують тисячоліття заснування празького єпископства, Ректор УВУ, проф. д-р. В. Янів, відкриваючи вечір, відзначив і ці роковини, вказавши на значення великих історичних дат, які нас усіх зобов'язують. Його слово було одночасно уведенням у саму сковородинську проблематику. Після того були дві чисто сковородинські доповіді, а саме проф. д-р Кульчицький накреслив сильветку Сковороди, як предвісника модерного персоналізму, а молодий доцент -німець із Реґенсбурґу, д-р Е. Фелькль проаналізував відношення Сковороди до православ'я. Закінчив вечір проф. д-р И. Кратохвіль, постійний зв'язковий УВУ до Штутґартського Університету. Востаннє проф. Кратохвіль став головою чеського науково-мистецького товариства, і тім характері виступав він, як співорганізатор вечора.

Вечір у Ліль організувала славістична Секція тамошнього університету. Вечір відкрив і ним проводив голова тієї Секції, проф. д-р Л. Ален, який сказав також доповідь про життя Сковороди, проаналізувавши вплив тодішніх умов та самої долі на вчення українського філософа. Д-р А. Жуковський змалював Київську Могилянську Академію, як місце формації Сковороди; д-р К. Митрович говорив про філософію Сковороди в кадрі загальної філософії XVIII століття, а проф. д-р О. Кульчицький виявив, наскільки Сковорода у своїм персоналістичнім наставленні був виразником української ментальности. Вечір закінчив коротким словом Ректор УВУ, проф. д-р В. Янів, який подякував одночасно Господарям за гостину. Вечір у Ліль був восьмою з черги імпрезою УВУ у чужих університетах. Разом прочитало 11 доповідачів (7 чужинців і 4 українців) 27 доповідей, яких вислухало бл. 700 осіб.

У вечорах брали участь не тільки чужинці, але й українці, які іноді їхали по кількадесять кілометрів, щоб ознайомитися із працею нашого наукового осередку у його зустрічі із чужинним науковим світом. В Ліль взяли участь у вечорі також професори славістичного відділу, а професорів УВУ перед викладом прийняв місцевий ректор, проф. Дейон.

Літні курси Українського Католицького Університету в Римі

Немає сумніву, що українська студіююча молодь наших днів, на якому університеті вона не вчилася б в західньому світі і якої ерудиції професорів вона не мала б, її завжди не доставатиме знання про рідну історію, рідну Церкву та культуру, суспільні процеси на рідних землях та в діяспорі, визвольницькі змагання народу тощо. Не одержуючи достаточно цього знання, українська студентська молодь часто мусить дивитися на рідне минуле з призми чужої культури, чужої історії і т.п. Немає правди діти, що українська студентська молодь, не зважаючи на великі недостачі, прагне заповнити цю порожнечу, влаштовуючи наукові семінарі, панелі, дискусійні вечорі тощо. Цей палятив, хоч як він високо цінить-ся, беручи до уваги високі ідейні мотиви молоді, однак він не може дати того, що своя висока школа та своя скупчена духова атмосфера. Тому з великою увагою приходиться нам читати програму Четвертого академічного літнього курсу Українського Католицького університету в Римі, яку недавно проголошено на сторінках української преси.

Четвертий академічний курс УКУ триватиме від 19 червня до 19 липня. На цьому курсі читатимуть лекції 12 професорів з різних ділянок української науки. Оплата за курс мінімальна, бо тільки 70 долярів. Те саме з приміщенням, бо за 5 долярів на добу студент одержує кімнату враз з харчуванням. З практики знаємо, що студентки і студенти в таких випадках перебувають в приміщеннях резиденції наших митрополитів, яка приміщується при церкві свв. Сергія і Вакха, а до університету на лекції доїжджають вигідними автобусами. Сам університет є поза центром кипучого міста та має чудове положення і враз зі Собором св. Софії творить одну архітектурну цілість. При університеті влаштована велика бібліотека включно з українськими стародруками, де студенти в затишші проводять час на праці. Лекції, семінарі та дискусії поширюють та поглиблюють горизонти рідного знання. Всі ці непересічні можливості науки і навчання — це велика нагода для наших студентів, які турбуються, щоб доповнити знання з ділянки українознавства, як теж зі знань світової культури.

Крім студійної частини курсу студентство користає також з розривкової частини, а саме оглядин міста Риму та його тисячолітніх скарбів минулого. Вправді ці так звані розривкові оглядини є нічим іншим, як дальшою студією студентського дня, бо на цьому відтинкові студент зустрічається у безпосередньому контакті з багатим минулим західньої культури, під впливом якої виростало теж самобутнє українське русло. Оглянути Пантеон, Колізей, Форум, Собор св. Петра та катакомби — це вже пропам'ятні дні в Римі.

Крім цих історичних місць є десятки, а то й сотні інших в Римі і поза Римом, як Тіволі, палати римських цезарів, венецьких дожів, Помпеї тощо. А там різні і багаті ґалерії мистецтв, включно з музейною ґалерією при УКУ, клясичні, ренесансові бароккові та модерні будівлі. Одним словом, це те все, про що може мріяти молода душа, яка прагне здобути знання та стрінутися віч на віч зі свідками історичної дійсности. Це друга велика нагода для студентської молоді, яка враз з лекціями та семінарями дає студентам багату поживу для ума й духа.

Є ще інша, не менше важлива нагода для студентів цього літнього курсу. В Українському Католицькому університеті зустрічаються українські студенти дослівно з різних кінців української діяспори. Є тут студенти з Канади, ЗСА, Европи а то навіть з Південної Америки. Молодь знайомиться і живе однією великою українською родиною — спільнотою. Не даром на університеті видніє напис українською та латинською мовами, що „істина та любов науки собирає в розсіянні сущих".

Ці три великі нагоди — рідне знання, безпосередня зустріч зі старими скарбами культури та студентська рідна атмосфера розсіяних — є тим переконуючим арґументом та силами, що українська студентська молодь повинна взяти масову участь у цьому заплянованому курсі УКУ. Це тим більш, що в цьому році проминає вже десятиріччя від того часу, коли Їх Блаженство Блаженніший Иосиф, ректор УКУ, дав тверді основи під заснування цієї високошкільної та рідної інституції.

Д-р М. Марунчак

Свято Кобзаря — Т. Шевченка в Маямі

Заходами Центрального Комітету Українських Організацій - Відділ УККА в місті Маямі, 25 березня відзначено свято українського Пророка — Тараса Шевченка.

При участі численної публіки, включно з туристами і парохами обох українських церков, свято відкрив голова ЦКУО М. Ракуш, передавши ведення програми п-і Н. Мудрейко.

Хор української католицької церкви під диригентурою проф. Т. Максимовича, відспівав пісні: „Думи мої", „Реве та стогне" і „Як умру".

Парох української православної церкви о. Горошко доповідав, цитуючи деякі уривки поем Тараса Шевченка. Пластун П. Гнатюк деклямував частину „Послання".

Відозвою до присутніх з нагоди ювілейного року НТШ, Н. Мудрейко проголосила збірку на фонд НТШ.

У другій частині програми Іван Мудрейко виголосив реферат англійською мовою на тему: „Taras Shevchenko — Ukrainian Poet and Artist". Опісля виступали діти „Рідної Школи" при українській католицькій церкві під керівництвом проф. В. Каліцінського. Учительки Рідної Школи, п-і Неганів, Клюфас, і Сперкач приготовили інсценізацію „Причинна", в якій брали участь: Д. Кучкуда, Г. Максимович, М. Пацай, Г. Сосницька, З. Сперкач і А. Ґолембін. Поему „Гамалія" виконали учні Я. Хомяк, Х. Неганів і Л. Сперкач. До програми свята долучилися учні Рідної Школи з Форт Лодердейл під керівництвом проф. Микитчука. Уривок поеми „Посланіє" — „Учітеся...", учні деклямували гуртом: Б. Балабан, В. Уґляр і М. Уґляр.

Група українських танцюристів, під керуванням Т. Максимович і К. Гудівської, відтанцювали „Дует" і „Гонивітер".

Голова ЦКУО Микола Ракуш, дякуючи присутнім за численну участь, подав зібрану суму 167 дол. зі збірки на ювілейний фонд НТШ. Збірка продовжуватиметься. Відспіванням „Ще не вмерла" закінчено свято.

Н.М.

Вислід Журналістичного Конкурсу СУЖА

Рішення Жюрі 2-го Журналістичного Конкурсу СУЖА

Жюрі 2-го Журналістичного Конкурсу СУЖА (Спілка Українських Журналістів Америки), що був проголошений 27-го жовтня 1971 з реченцем до 15-го січня 1972, і продовжений 4-го грудня 1971 до 31-го березня 1972,

1. на політичні статті з українською тематикою,
2. на політичні статті з міжнародною тематикою,
3. на статті з культурно-освітньою тематикою включно зі статтями на теми молоді,
4. на репортаж з будьякої ділянки,

друковані в українській періодичній пресі в З'єднаних Стейтах Америки впродовж 1971 року;

в складі: д-р Григор Лужницький — голова, д-р Ярослав Шав'як — секретар, ред. Ольга Кузьмович, проф. Петро Одарченко і п. Іванна Савицька — члени; розглянувши конкурсовий матеріял, друкований в періодичній пресі, як теж присланий самими авторами,

рішило відзначити таких авторів:

В 1-шій категорії: Політичні статті на українські теми:

I. Роман Рахманний: „День Української Гідности", друковано в щоденнику „Свобода" ч. 161/1971.

II. О. Зінкевич: „Січневі роковини і сучасна Україна", друковано в щоденнику „Свобода", чч. 20-21/1971.

III. Михайло Островерха: „Беріжком минулого", друковано в щоденнику „Америка", ч. 192/1971.

В другій категорії: політичні статті на міжнародні теми:

I. інж Б. Попович: „Вашинґтон - Москва", друковано в щоденнику „Америка", чч. 125-126/1971.

II. Наталія Башук: „Мозаїка чи перетоплювальний котел", друковано в щоденнику „Америка", ч. 99/1971.

III. І. Світ: „Окінава та 4 держави", друковано в щоденнику „Свобода", ч. 121, 1971.

В 3-тій категорії: Статті на культурно-освітні теми — включно зі статтями на теми молоді:

I. Дарія Ярославська: „Українська мова і книжка", друковано в журналі „Наше Життя" в чч. 4-5/1971.

II. Іван Смолій: „Духові батьки сучасної молоді", друковано в тижневику „Народна Воля", чч. 45-49/1971.

III. Марта Тарнавська: „Незвичайна книга про незвичайну людину", друковано в журналі „Наше Життя", ч. 7/1971.

В 4-ій категорії: репортаж.

I. Юст: „Як віє листопадовий вітер...", друковано в щоденнику „Свобода", ч. 220/1971.

II. Роман Левицький: „Крізь вухо голки", друковано в щоденнику „Америка", чч. 39-41/1971.

III. Оксана Лукашевич - Полон: „З мандрівки по Марокко", друковано в журналі „Наше Життя", ч. 7, 1971.

Ню Йорк, 15 травня 1971.

д-р Григор Лужницький
д-р Ярослав Шав'як

Внутрішня ситуація в Арґентині непевна

Буенос Айрес. — Хоч нововибраний президент Арґентини, пероніст д-р Гектор Кампора, буде інавґурований щойно в наступному тижні, серед деяких прошарів арґентинського суспільства вже тепер існують побоювання про своє майбутнє. Ці побоювання помітні особливо серед великих землевласників, так званих „естанціерос". Багато з них ще пам'ятає режим Хуана Перона, коли від землевласників часом відбирали землю, накладали дуже високі податки тощо. І хоч це ділялося 20 років тому, землевласники бояться, що пероніст Гектор Кампора може продовжувати політику Перона. Д-р Кампора у своїй виборчій кампанії не давав ніяких натяків, що його уряд поставиться ворожо до цих землевласників, адже головну ролю в економіці країни відіграє тваринництво, зокрема м'ясне скотарство та вівчарство. Близько 80 відсотків всього експорту Арґентини складається з сільсько-господарських продуктів, які походять майже виключно з цих лятифундій. Тому деякі коментатори твердять, що новий пероністичний уряд не буде старатися послабити цю економічну базу країни.

Але між землевласниками побоювання таки існують. Вони знають, що деякі пероністи дивляться на клясу „естанціерос", як на перестарілу оліґархію, яка живе в минулому столітті. Деякі пероністи хотіли б перетворити Арґентину в індустріяльну країну, а на їх думку великі землевласники стоять на перешкоді прогресові. Високі ціни на м'ясні продукти, як також недавні нестачі м'яса дають деяким пероністам привід для критики землевласників.

РАДА АСОЦІЯЦІЇ ДЛЯ СПРАВ ВУГІЛЛЯ В ЕВРОПІ ВІДБУВАЄ свої наради в місті Сант Айвс в Англії. До зібраних промовляв президент Крайової Асоціяції для справ вугілля в ЗСА Карль Бадже, який поручав скликання світового конґресу для справ вугілля, який вирішив би краще використовування вугілля, особливо тепер і в майбутньому в обличчі кризи пального. Вугілля, мовляв, може запобігти кризі, коли б зменшився доплив нафти з країн Близького й Середнього Сходу.

В ІСЛЯНДІЇ ВСІ ПАРТІЇ ОБУРЕНІ на висилання Британією трьох фреґат для охорони британських рибальських тральників на водах, що їх Ісляндія вважає за свої. Британія й інші західньо - европейські держави не визнають пересунення Ісляндією її прибережної смуги з 12-ти миль на 50 миль і продовжують ловити рибу на водах всередині тієї 50-тимилевої смуги. Ісляндський уряд відкликав свого амбасадора з Лондону, тим часом „для консультації", але існує можливість, що Ісляндія зірве дипломатичні взаємини з Британією, дармащо вони обидві є членами західнього оборонного союзу НАТО.

Помер совєтський маршал Іван Конєв

Москва. — Іван С. Конєв один з найвидатніших совєтських полководців з другої світової війни, маршал совєтських збройних сил, заступник міністра оборони СССР та генеральний інспектор совєтських сухопутніх сил від 1962 року, помер на 75 році життя 21 травня. Маршал Конєв народився 28. 12. 1897 року в селі Лодейно Кіровської області. В роки першої світової війни зголосився добровольцем до частин Червоної армії, в рядах якої почав свою військову кар'єру. По війні закінчив Військову академію ім. Фрунзе, а в 1938 році після ліквідації Тухачевського й інших совєтських командирів, він був призначений командиром армії. В 1939 року почалася також його політична кар'єра з вибором до ЦК КПСС. У роки другої світової війни Конєв командував совєтськими панцерними з'єднаннями і виявився гідним противником німецького танкового спеціяліста ген. Ґудеріяна. Командував також Другим та Першим українськими фронтами. Під його проводом совєтська армія перейшла Німеччину і над Ельбою зустрілася з американськими збройними силами. Після війни був він командантом Відня. За непідтвердженими офіційно даними Конєв приймав участь у ліквідації Берія, очолюючи військовий трибунал, який засудив Берію на кару смерти. Після оформлення т. зв. Варшавського пакту Конєв був призначений головнокомандуючим збройними силами цілого совєтського бльоку. В часі конфлікту між Хрущовим та Жуковим в 1957 р. Конєв станув по стороні Хрущова і публічно осудив Жукова.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1973 РОКУ

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Мирон Леся, Мирон; Підгорецька Оксана, Христина; Шевченко Ліза Є.
15 Ясінська Марта Н.
28 Одой Андрея Є.
48 Дейвид Олексій А., Тереса М.
54 Катречко Лариса.
70 Зазуля Іван мол.
83 Ярмолюк Едита М., Марія Є., Микита А.
85 Вагната Михайлина.
106 Імрич Ерика С.
121 Іванців Тимофій М., Кервавич Марта С., Олена М., Патрикія А.; Кобіто Боббі І., Варвара І., Михайло П.; Фадел Георгіяна К.
131 Сантяго Ангелина М., Марко Д., Якима Е.; Ярема Андрій В., Богдан К., Степан Е.
147 Гего Матвій Я., Сенкович Ерик.
153 Одрина Петро.
156 Дейвид Наталя А.
175 Кроковська Анастасія П.
191 Бренан Дерик І., Ерика М., Марко А.; Грицковян Михайлина Л. 2, Гунчак Галина, Ірина; Макух Роберт М., Ференц Ольга.
205 Коваль Дамян.
217 Сорохтій Матвій П.
235 Стадничук Ема М.
271 Армстронг Карін М., Марко А., Михайло Ф., Скотт Е.
278 Саба Степанія.
289 Шостак Джейсон, Михайло.
290 Чорний Андрій Ст.
305 Д. Шела А.
336 Красношлик Ангелина.
360 Камад Єфрем С.
367 Максвел Марія Р.
369 Стафер Діяна Ф.
374 Демуо Іван, Михайло.
423 Проскурин Григорій мол.
427 Мостовий Василь І., Олександра, Шарла Л. А; Пруняк Михайло.
444 Лозовчук Лариса Я.
456 Кріспин Єва, Євгенія, Ширлі.
458 Міллер Таня В.
460 Влощинський Дмитро Д.
463 Момотюк Григорій.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

38 Бейм Давид Р., Дениса М., Михайло И., Петті А., Тома І.
39 Мацько Степан мол.
53 Мозур Патрикія.
106 Федчина Володимир.
156 Вудвард Ірина.
175 Пуців Степан.
204 Гаюк Яким.
219 Боднар Павло.
221 Гулик Одарка Л.
240 Черен Тарас А.
251 Віола Степан Н.
254 Ремез Василь.
292 Мех Володимир.
395 Петрик Василь.
414 Романюк Тарас З.
427 Ервин Тереса.
432 Зенчук Зиновія М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

22 Романів Данило І., Іванна К., Константина М., Олеся О.
25 Волянський Ігор, Лев.
51 Футала Богдан С.
82 Столярчук Анна Р.
114 Троян Василь, Віктор, Іван, Люба, Ольга, Тамара, Тіна.
200 Сухоцька Леся М.
240 Байко Христина А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

83 Осідач Роман Б.
435 Нячка Андрій А.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

30 Мартин Гаролд.
39 Колодій Андрій К., Лариса І.
45 Кіт Петро.
106 Остачук Андрій, Садова Оксана К.
114 Процюк Віктор.
158 Грипох Андрій.
230 Рапавий Мелвин, Михайло Р.
349 Седлярчик Лора А., Трензелюк Ярослав.
361 Золотовська Наталя.
417 Дутка Данило.
430 Дуцький Андрій, Василь.
456 Дума Тарас А.
473 Вінгем Кім А.
505 Микала Роберт Я.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

83 Столярчук Анна Р.
308 Троян Василь, Віктор, Іван, Люба, Ольга, Тамара, Тіна.
340 Байко Христина А.
361 Сукоцька Олеся М.
371 Стефуришин Вероніка Н., Тарас М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

173 Пустольський Євген.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

38 Бейм Давид Р., Дениса М., Михайло И., Петті А., Тома І.
39 Мацько Степан мол.
45 Середа Варвара, Юлія.
53 Мозур Патрикія, Олійник Микола Ю., Ольга.
106 Федчина Володимир.
131 Фафендик Марія О.
147 Рапава Катерина.
153 Вульба Іванна, Татьяна.
156 Вудвард Ірина.
158 Степаник Олександер.
178 Пуців Степан.
200 Великанович Василь О.
219 Боднар Павло.
221 Гулик Одарка Л.
251 Віола Степан Н., Герман Григорій Р.
254 Ремез Василь.
292 Мех Володимир.
364 Вулф Яким Д.
379 Наст Наталя, Петро.
395 Петрик Василь.
427 Ервин Тереса.
432 Зенчук Зиновія М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

3 Вуська Патрикія.
14 Процюк Петро Б.
27 Шпирка Роман.
70 Загилькевич Ірина.
80 Маркевич Марія И.
90 Федак Данило І.
102 Стереб Богдан.
108 Варилка Володимир.
125 Паньків Меланія А.
127 Муринець Олена У., Муціковський Михайло, Романишин Марія А.
128 Сеньків Володимир И.
149 Криницький Данило.
153 Заброцький Роман В.
157 Хомик Володимир.
163 Вогатко Лідія.
210 Волошин Ірина.
218 Смит Василь І.
221 Вейн Михайло О.
230 Гаргай Олександер, Сорелс Арета.
238 Алессі Христина А.
239 Романів Христина.
254 Магац Василь.
286 Зеласко Марія, Олександра.
268 Уринюк Степан Р.
277 Пришляк Ірина, Салецький Зенон И.
286 Варна Григорій І., Павло М.; Челяк Ярослав С.
290 Влашків Любомир Д.
292 Возняк Марія І.
301 Чопівський Андрій Є. І.
316 Урбан Карін М.
337 Вусько Лідія М.
364 Волій Донна М.
367 Вашто Теодор Ф.
370 Гузик Марія.
379 Де Нікольо Аврелія Л., Ліон Степанія, Тричин Елеонора.
385 Гусак Богдан, Чіхрай Степан Е.
388 Лебіщак Еліза.
404 Лис Патрикія З.
414 Козюпа Розалія М.
427 Шевчук Авра І.
432 Сушко Константина О., Шевчук Степанія А.
436 Нацюк Олександер.
437 Кріль Богдан, Марія.
445 Кушнір Богдан.
471 Доротик Марта М., Крутиголова Іван, Митько Мирослав, Орест; Пінкевич Богдан.
473 Шишка Галина А.
479 Гречка Христина М.
497 Кунда Андрій Гр.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

20 Рибар Марлена А.
75 Вігун Ніна.
81 Вудагазі Маргарита.
87 Консик Джойс.
96 Драпала Микола І.
105 Місечко Іван.
106 Маціканич Анна.
109 Шепеляк Зузанна К., Норма І.
161 Цибак Іванна І.
217 Райнігер Євген Ст.
218 Ковальчик Павлина, Матлак Анна, Марія, Роман.
221 Куземчак Данило, Малейка Ірина, Катерина.
238 Чагарин Лев К.
292 Неліган Яким Ю.
320 Булавка Богдан, Олег.
379 Юрійчук Іван, Ірина.
385 Кіт Єфрем Гр.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

35 Гавриш Ярослава Г., Ключник Мирон, Кравчишин Люба М., Медведецька Марта І., Стецина Марія К., Якимів Діяна М.
233 Гаркач Анна, Мирон, Одарка.
261 Мельник Вронислава, Євстахій.
286 Челяк Дениса М., Ніна Е.
397 Суржко Оксана.
408 Тхорик Зенон.
454 Дмитерко Зоріянна.
478 Лемко Орися, Остапчук Петро, Чарневич Лідія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

147 Бойко Михайло.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Маслович Кирило К., Мирон, Андрій, Євген; Підгорецький Роман, Олена.
6 Жупник Віра Л.
15 Боднарук Ярослав, Ясінський Роман, Ірина С.
16 Врида Карін С.
29 Грозьо Григорій, Долорес А.
32 Маслянка Марко, Анна.
34 Андрийович Михайло, Людмила.
37 Діяк Марія А.
39 Кумановський Ілля, Анна.
42 Андрусишин Богдан.
43 Волочий Петро, Марія.
51 Ференц Оксана.
54 Катречко Валентин.
59 Флонц Володимир.
67 Липень Яків, Варвара.
76 Лащук Павло.
83 Кушнір Іван А., Донна М.; Ярмолюк Андрій, Марія Є.
90 Федак Данило І. 2.
106 Гуйван Степан, Демчук Марія А.
114 Черкавський Володимир, Віра.
116 Харків Олександер.
121 Гвин Каролина, Кобіто Брюс А.
131 Куцан Степан, Сантяго Євгенія, Ярема Андрея Е.
141 Небесник Василь.
147 Онусько Іван.
153 Везушко Богдан, Юрій І.; Ватс Іванна Р., Одрина Віктор, Дмитро.
161 Мельник Іван, Шпак Анна.
171 Мораг Ольга.
173 Пустольський Євген Т.
180 Сомбаті Зузанна М. 2, Марлена.
191 Вачинський Іван, Боднар Василь, Бреннан Марія А., Грицковян Іван, Марія; Гунчак Антін, Олена, Жовнір Анна, Ільницький Григорій, Коновальчук Оксана, Кривінський Михайло І., Макух Василь М., Молеський Иосип, Стумпф Роналд І., Фомук Клара.
203 Попович Ярослава.
214 Пиндус Роман І.
217 Заяць Степан М., Янкович Андрій, Кобій Іван, Скрипка Єва.
221 Микитюк Лариса.
226 Ля Гвардія Рут А.
228 Уренко Ольга.
238 Власко В. Євгенія.
239 Романів Христина.
240 Дубик Володимир, Ільчишин Люба.
254 Гамісевич Алла.
257 Порайко Иосип.
271 Армстронг Едвард, Діяна; Гордійчук Іван, Анна; МекКі Анна.
276 Крістик Франко А.
277 Вічковський Теодор, Марія.
278 Сіроцький Франко.
289 Вазелі Ардвіна В., Сорс Михайло А.
316 Рихлик Петро.
317 Галій Марія М.
320 Олійник Марія.
324 Утриско Олена.
325 Коннора Маріянна.
328 Пришляк Анна.
336 Красношлик Клара.
337 Ганас Ольга Е., Сушко Лідія М.
347 Васюта Євгенія, Філіпс Олеся Дж.
350 Гбур Марія.
356 Депа Михайло.
361 Олійник Ярослав.
364 Химка Петро.
372 Донован Степанія, Шніцер Роман.
379 Веселка Валентина, Христина; Кмицикевич Роман О., Ірина Д.; Курпіта Микола.
382 Халупа Михайло.
385 Гусак Богдан.
387 Головчак Лев М., Марія, Ольга.
395 Лісович Рут.
407 Навроцька Марія.
409 МекДоналд Вернис Л.
414 Лодинська Лідія М.
416 Гевак Євстахія, Горна Марта О.
418 д-р Держко Микола А.
419 Кудеревко Мирослав.
430 Тимків Ярослав О., Марія; Фещак Ярослав.
432 Зенчук Зиновія.
434 Мельник Ірина.
437 Гайдучок Марія.
441 Петраш Давид.
450 Рак Ярослав.
458 Качмарський Иосип, Карло І. 2, Євстахія; Сензон Ніна.
460 Блощинська Анастасія, Рязанців Анна.
462 Дацько Юрій 2.
467 Катавчик Діяна.
475 Конанець Ольга.
484 Станько Юрій.
489 Торрес Віктор.
492 Мігус Павло Н.
496 Швайдер Степанія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

38 Бейм Валерія Е.
45 Вишневська Ольга.
88 Мурський Марко*.
106 Джура Анна.
153 Алексевич Микола, Баран Василь.
178 Пуців Степан, Ліна.
194 Данчук Павлина А., Мисак Василь.
222 Бачинський Леонід.
223 Мельник Юрій*.
267 Кравець Микола Н*.
320 Сливка Іванна.
341 Чухновський Михайло.
364 Чард Марія.
370 Возняк Параскева.
379 Курпіта Микола, Марія.
422 Дубіль Іванна М.
427 Ервин Вернис А., Марія А., Розалія М.
430 Васютин Люба А.
440 Чумак Олександер*.
445 Рудницький Ярослав Б*.
484 Вісмко Михайло.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

15 Олійник Марія.
25 д-р Волянський Олег, Тарас*, Богданна, Людмила.
83 Осідач Іванна С. 2.
200 Гуловатий Іван 2, Заваляк Григорій Ф*., Іван Д.*, Тереса М.; Сухоцький Михайло, Софія.
240 Байко Петро.
375 Стефанишин Володар* Шпирка Ярослава.
432 Пилипюк Марко 2, Ольга.
472 Синенький Володимир Лідія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

35 Гавриш Ярослава Г., Ключник Мирон*, Кравчишин Люба М., Медведецька Марта І., Стецина Марія К., Якимів Діяна М.
233 Гаркач Мирон*, Анна, Одарка.
261 Мельник Євстахій*, Вронислава.
286 Челяк Дениса М., Ніна І.
397 Суржко Оксана.
408 Тхорик Зенон*.
454 Дмитерко Зоріянна І.
478 Лемко Орися, Остапчук Петро*, Чарневич Лідія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

94 Наглик Євфросінія.
127 Ганущак Дмитро, Єва; Цільник Михайло, Марія А.
148 Риковський Павло М*.
153 Баран Василь, Кульчицький Микола, Яцкевич Віра.
360 Салдит Іванна.
399 Ковальчук Іван, Анна.
440 Чумак Олександер*.
471 Крутиголова Анна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.

5 Гавпт Ядвига.
16 Якименко Анна.
43 Спас Анна.
45 Кіт Дмитро, Катерина.
83 Гринишак Ірина Н., Дацина Іванна, Муц Анна, Олеиик Анна, Юркевич Іван, Олена 2.
106 Джура Антін.
110 Домінка Іван*.
115 Чарліковський Иосип*.
158 Федорів Дмитро Р.
194 Мариновська Єва.
237 д-р Юзич Володимир*.
256 Ломага Юрій*.
276 Цимбаляк Василь*.
292 Маслій Ярослав*.
301 Олексієнко Петро.
305 Олянич Петро*, Ізабела А.
307 Федорів Ольга.
361 Левицький Юрій І.
364 Сенюта Антін*.
390 Дудко Едвард*, Михайло*.
397 Войтович Єлисавета І. 2.
406 Векич Степан Ю.*, Ганкевич Іванна Д.
427 Деркач Ярослав*.
430 Войчик Василь.
432 Терпаковець Тамара.
457 Шумилович Олена.
473 Вінгем Анна, Чепурнатий Михайло*.
481 Копко Зузанна К.
484 Николайчук Михайло.
487 Миронюк Тамара.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

352 Пирко Франко Е*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

125 Синенький Володимир, Лідія.
257 Олійник Марія.
325 Стефанишин Володар*.
346 Байко Петро.
361 Гуловатий Іван 2, Заваляк Григорій Ф.*, Іван Д.*, Тереса М.; Сухоцький Михайло, Софія.
371 Стефуришин Іван, Єлисавета.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.

14 д-р Гой Михайло*.
38 Бейм Валерія Е.
39 Майкович Ірина.
45 Вишневська Ольга, Середа Иосипина.
78 Рід Роберт І*.
83 Іськів Ольга.
102 Стрийська Ірина.
131 Венгловська Анна.
158 Сокіл Христофор*, Лідія; Степаник Ірина.
165 Скотинський Павло Н.*
178 Пуців Степан, Ліна.
204 Маленкор Анна.
216 Вульба Микола, Вунь Федір*.
223 Мельник Юрій*.
251 Герман Патрикія А.
320 Сливка Іванна.
341 Зіник Надія.
364 Чард Марія.
379 Курпіта Микола, Марія.
427 Ервин Бернис А., Марія А., Розалія М.
430 Васютин Люба А.
432 Данилак Ольга М.
140 Гузар Маркіяна Н.
445 Рудницький Ярослав В*.
462 Дашко Юрій*.
484 Вісико Михайло.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

38 Фалат Павло*, Олена.
42 Губич Иосип, Марія; Филипчак Софія М.
105 Місєчко Марія.
175 Полянська Анна.
181 Черкас Петро*.
191 Ільницький Григорій*.
224 Дзвинярський Иосип*.
237 Александер Анна, Федун Петро*.
257 Ганкевич Галина.
267 Фліт Вебстер*.
361 Лубицький Василь, Поритко Марія, Сторожинський Володимир.
369 Горінко Ричард*.
379 Кравчук Едмунд.
397 Саєвич Богдан*, Середа Теофіл*, Софія.
406 Гілрой Іван Ф*.
419 Вергун Василь*.
432 Лісовський Михайло*.
445 Піюш Розалія.
457 Гарасим Юрій.
465 Касарда Микола*.
471 Джума Марія, Добровольський Степан*, Митько Михайло, Марія.
473 Давидович Ігор*, Олександра; Якимець Софія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

13 Шевчук Павло*.
21 Варапик Иосипина.
35 Дужний Микола*, Катря.
65 Галущак Марія.
76 Дученський Павло*.
88 Грищишин Ольга.
104 Сидун Ілля.
105 Місечко Михайло*.
120 Каспер Маргарита.
127 Ганущак Дмитро, Єва; Муринець Іван, Анна; Цільник Михайло*, Марія.
161 Фройденвич Франціска М.
171 Сакало Леся.
191 Бойко Петро*.
210 Волошин Богдан.
218 Ковальчик Ольга, Тирпак Марія.
221 Коляджин Софія, Куземчак Семен, Софія; Малейкий Іван, Анастасія.
230 Василевич Степан*, Гаргай Лідія.
233 Ек Кетлін А.
279 Дурант Вікторія.
320 Вулавка Анатолій*, Марія; Самутин Анна.
323 Федин Маргарита Т.
361 Гриців Роман*, Долинська Татьяна.
364 Гуманчук Павлина.
369 Керн Катерина К.
370 Возняк Параскева.
379 Юрійчук Ілля*, Анна.
385 Чура Дарія Т.
397 Саєвич Богдан*.
432 Лохвин Юрій*.
445 Козак Анна.
471 Суржиця Петро*, Анна.
489 Клим Іванна С.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

45 Середа Іван, Христина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

21 Грек Степан.
22 Романчук Михайло* 2, Скоропад Августин* 3.
27 Куц Анастасія.
33 Подлецька Каролина.
39 Піколицька Анастасія.
58 Кабала Ольга, Фалкон Каролина.
65 Турбин Тома*.
94 Вудер Василь.
104 о. Федасюк Дмитро.
112 Жук Юстина, Соровчак Розалія.
123 Чупрун Володимир В*.
126 Пивинська Марія.
127 Панченко Іван.
133 Касьмів Теодосій.
147 Савчук Григорій.
158 Бродик Анна 2.
161 Шпак Адам* 2.
163 Пискор Анна.
168 Паньків Микола*.
173 Войтечко Григорій, Масій Іван*.
175 Золна Марія, Лазорчин Михайло.
178 Датків Юрій, Хомяк Павло*.
204 Гаррис Елеонора.
206 Тепер Гнат.
230 Митулинська Анна.
284 Чечель Михайло.
270 Маланяк Степанія.
274 Войтек Анастасія.
277 Польний Іван*.
287 Гвеш Анна, Федиш Марія.
290 Паліж Олена.
292 Галиш Юлія, Лавринець Єва, Мазуркевич Анна, Яремій Степан*.
338 Саляк Михайло.
341 Косіковський Роман*.
364 Вревка Антін.
367 Сорохтей Микола.
369 Коник Марія.
370 Воляник Катерина.
375 Месаковець Григорій.
379 Ганець Дмитро, Николаішин Василь*.
390 Селеман Антін С*.
401 Кренціґлова Маргарита М.
423 Ліщинський Володимир 2.
432 Девосир Михайло 2.
436 Дичук Онуфрій*.
455 Прокопів Теодосій.
484 Козар Софія.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

16 Врида Карін С.
34 Влонарович Олександер, Попович Орест.
67 Липень Яків.
82 Китастий Петро.
83 Ярмолюк Андрій, Марія Є.
90 Федак Данило І.
94 Дацків Роман, Юрій.
110 Василенко Юрій Г., Ірина; Денисенко Іван, Коваленко Олексій, Варвара; Мельник Степан, Миколенко Калина, Олексієнко Володимир, Анна; Петруша Світлана С.
115 Торренс Семен Л.
131 Сантяго Євгенія.
180 Бойко Григорій Я.
204 Купер Петро.
216 Ганущак Роман, Процик Пантелеймон В.
218 Болотенний Михайло, Василевич Степан.
233 Гаркач Мирон, Одарка; Петкосик-Гаркач Анна.
235 Мельник Василь И., Михайло.
240 Дубик Володимир, Ільчишин Люба, Соляр Марія.
241 Віла Олена.
291 Іванюк Орест С.
347 Мудра Олена, Філіпс Олеся Дж.
369 Ставфер Лотта В.
375 Кулинич Павло.
385 Гусак Богдан.
386 Ганяк Василь.
395 Лісович Рут.
399 Климків Володимир.
402 Гуцал Люба.
416 Литвин Роман, Марія.
418 д-р Держко Микола А.
430 Фещак Ярослав.
442 Похмурський Олександер, Лариса.
444 Франко Степан.
455 Вітенко Микола.
462 Дацько Юрій.
466 Гарасим Мирон, Солук Михайло О.
478 МекКензі Василь Л.
484 Станько Юрій.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:

194 Павлів Сергій*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

25 д-р Волянський Олег*.
375 Стефанишин Володар*.
432 Пилипюк Марко*, Ольга.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

25 Кейс Віталій*.
33 Дацина Іванна, Муц Анна.
146 Яблонська Марія.
153 Зеневич Семен*.
177 Векенбах Рудолф Р*.
182 Іваніків Іван.
184 Гідей Іван*, Віра.
194 Загайкевич Володимир*, Шейла.
237 Юзич Лев*, Лариса.
277 Якимів Григорій.
293 Мельник Петро*.
446 Фолюсевич Василь*.
471 Гук Пилип*.
484 Николайчук Михайло*.
500 Павлюк Юстина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

325 Стефанишин Володар*.
456 Коркс Люба.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 30-го квітня 1973 р.:)

Старий рід забезп.	54
Кляса О	229
Кляса Т	3,423
Кляса W	12,317
Кляса Р 20	13,707
Кляса Е 20	9,822
Кляса Е 65	2,356
Кляса Р 65	1,555
Кляса DP 60	265
Кляса DP 65	451
Кляса ADD	4,968
Кляса Т 10	242
Кляса Т 5	45

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	31
Кляса 5 Е	40
Кляса Р 20	258
Кляса Е 20	229
Кляса Р 65	10
Кляса Е 65	20
Кляса Е 18	2
Разом:	50,024

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 30-го квітня 1973 р.:)

Кляса 1-ша	668
Кляса 2-га	222
Кляса 4 Р	423
Кляса 5 Е	577

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 20	6,077
Кляса Е 18	4,539
Кляса Е 65	276
Кляса Р 20	7,782
Кляса Р 65	142
Разом:	20,706

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31-го березня 1973	24,667	58,628	4,924	88,219
Активні члени:				
(Приріст у квітні 1973 р.:)				
Нові члени	74	158	61	293
Прийняті наново	21	44	1	66
Прийняті з перех. листами	17	22	4	43
Зміни кляс забезпечення	2	14	—	16
Прийняті з Департ. Молоді	—	19	—	19
Разом:	114	257	66	437
(Убуток у квітні 1973 р.:)				
Суспендовані члени	19	43	20	82
Відійшли з перех. листами	12	14	2	28
Зміни кляс забезпечення	21	14	—	35
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	1	65	—	66
Вибрали грошові звороти	32	34	—	66
Відійшли з випл. п. сум заб.	64	35	—	99
Виплатили вповні вкладки заб.	25	49	—	74
Відійшли на част. випл. заб.	—	2	—	2
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	—	—	—
Разом:	175	256	22	453
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у квітні 1973 р.:)				
Виплачене забезпечення	25	51	—	76
На безпл. продовж. забезп.	6	18	—	24
Разом:	31	69	—	100
(Убуток у квітні 1973 р.:)				
Померли	—	17	—	17
Вибрали готівку	18	15	—	33
Привернені в актив.	3	8	—	11
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	26	45	—	71
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем квітня 1973 р.:	24,611	58,653	4,968	88,232

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за квітень 1973 р. суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і з'заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з виїмком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж квітня 1973 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН

Заст. гол. предсідника і рекордовий секретар

Умер останній з „Гайдамаків"

На 96-му році умер, а краще сказати заснув Николай Гуміняк, член УНСоюзу і Робітничого Союзу. Крім теперішніх 4-ох Союзів існували в ЗСА ще інші два Союзи „Згода Братств" з осідком в Олифанті, Па. і „Гайдамаки" в Ню Йорку, за прохання Управи „Згода Братств" увійшла в 1939 р. до УНСоюзу. Багато гроша доклав УНСоюз, щоб зрівняти права членів „Згоди" з правами УНСоюзу. Але треба було рятувати „Згоду Братств", яка мала кілька Відділів в Пенсильвенії і Народний Дім в Олифанті, та не збудувала відповідної резерви для своїх старших вже членів. „Гайдамаки" злучилися в 1917 р. з тих самих фінансових причин, хоч їх члени були ще молодими. Звідки і чому взялися „Гайдамаки" в ЗСА?

Організація „Гайдамаки" складалася переважно з емігрантів округи Перемишля, повітів Мостиська, Ярослава і Добромиля. Молоді люди захоплені ідеєю „Січей" і батьком Трильовським, ширили українізацію згаданих повітів і вели війну з москвофільством, популярно званими — кацапами. Одні і другі були ще тоді русинами, але партійно ділилися на українців і кацапів.

Сільські „січовики" ходили в лентах і з топірцями та розганяли кацапські політичні віча і збори в читальнях Качковського. В селі Цикові Перемиського повіту при владі були кацапи. Там мало відбутися політичне віче у зв'язку з виборами до віденського парляменту. Від русинів - українців кандидував дир. гімназії в Перемишлі Григорій Цеглинський. Кацапи підтримували кандидата Юзичинського, який купував голосуючим виборчу ковбасу і уряджував віча в читальнях Качковського. „Січовики" маршували військовим порядком, а за ними хмари малих хлопців, малими ногами бігли, щоб не залишитись позаду, а бачити „войну". В такому поході і я брав участь під час виборів за Цеглинським. Участи в бою я не брав, бо ми, хлопці літ 6-12, не мали топірців, ані лент, а босоніж калічили ноги 5-кілометровим маршем в одну сторону.

„Наші виграли, — кричали хлопці, — кацапське віче розбито в прах!". Були ранені по обох сторонах, кількох кацапів попало до шпиталю.

Мій дідо Петро Мороз дістав кацапським каменем в бороду і знак цей залишився в нього на ціле життя. Ранені „січовики" йшли до баби Цішинської в Дев'ятичах, яка лічила зіллям. Що вона знала свою „медицину", треба признати. Моєму братові Миколі хотіли відтяти двічі ногу. Цішинська вилікувала його зіллям, він живе донині здоровий, хоча лікарі радили відтяти ногу, бо кинулася ґанґрена.

Отже того роду елемент, який в походах українізації співав „Ми гайдамаки", „Ми руські хлопці радикали" і „Гей там на горі Січ іде" до Першої світової війни прибували до Америки. Це були свого роду націоналісти, але біда гнала їх у світ на Пруси й до Америки. Вони співали:

Пани ідуть до Парижа
Там, де є все купіль свіжа,
А ми в поті ся купаєм,
Тяжко на хліб заробляєм
І на рати красві!

В Ню Йорку на Елис Айленді в т. зв. Касельґарді, інспектори відбирали топірці, а ленти лишали. Але були й такі інспектори, що не відбирали топірців. В еміграційному музеї на згаданому острові було кількасот таких топірців.

Нові люди не хотіли вступати до існуючих вже Союзів, вони заснували свій і назвали його „Гайдамаки". Останній „гайдамака", Николай Гуміняк походив зі села Бойовичі біля містечка Гусаків, Мостиського повіту. Гусаків мав ратуш, поштовий уряд і раз в році відбувався там ярмарок на коні. Два рази і мій батько купив там лисого лошака.

В Чикаґо родина „Гайдамаків" була дуже сильна. Із сіл метрополітального Перемишля рекрутувався патріотичний елемент. Працю знаходили в найбільших на світі різнях худоби і добре заробляли, бо працювали 6 днів в тижні по 13 годин денно, юній ще тоді не було. На середньому півдні Чикаґо стоїть на розі вулиць Палайна і 50-та — гарна церква Пресв. Богородиці, збудована трудом людей Перемиської Землі. Там парохом є тепер о. Греб ЧСВВ, який відправив за останнім 96-літнім „Гайдамакою" панахиду в похороннім заведенню Недільського і Службу Божу в церкві в день похоронів. Покійний Николай Гуміняк був дуже веселої вдачі. Любив церкву, організації, Союзи, ОДВУ, був жертвенним на народні цілі. Мав сина Йосифа і дочку Стефанію, яка вийшла заміж за сл. п. Петра Пуцила, головного касира УНСоюзу. Смерть його зятя Петра минулого року страшно потрясла старенським, нічого його вже не потішило. Цей праведник божий і людський не мав ворогів, а як мав, то вони вже давно повмирали. Нарікав не раз, що не має вже знайомих на тім світі, його ровесників немає, бо сплять сном блаженних, а молодь він не пізнає. В історії чикаґської громади останній з „Гайдамаків" помер як найстарший віком громадянин українського роду. На цвинтарі промовляли від УНСоюзу Іван Іванчук, від УРСоюзу М. Медвецький.

Хочу додати, що родину Петра Пуцила відвідав Страшний Косар по його смерти — три рази. Його мами померла пів року по його смерти, брат Степан в третім році, а його тестя поховала громада 5 травня 1973.

Степан Куропась

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1973 РОКУ

Прибутки:

Вилати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
2	160.47
3	95.14
5	1,888.25
6	313.33
7*	291.04
9	178. 31
10	295.98
11	208.88
12	219.65
13	811.45
14	1,831.40
15*	1,030.06
16	259.26
17	308.41
19	912.44
20	928.43
21*	410.20
23	198.59
24	47.72
25	1,799.31
26	12.75
27	417.21
28	242.01
29	142.37
30	116.59
31	119.69
32	1,090.80
33	3777.51
34	248.84
36	215.89
37	545.05
38	357.54
39	1,953.84
40*	23.87
41	28.42
42	2,332.44
43*	265.15
44*	103.69
45	815.02
46	93.42
47	554.45
48	222.16
49	394.95
50	46.93
51*	82.64
52	196.79
54	218.75
55	661.40
56	318.21
57	748.75
58	209.99
59	1,283.[illegible]
60	[illegible]
61	79.38
63	1,976.75
64	186.13
65	254.77
67	[illegible]
68	196.15
69*	385.64
70	372.20
72	25.85
73	39.37
74	39.72
75	308.22
76	835.24
77	23.67
78	461.27
79*	81.38
80	133.92
81	196.66
82	74.91
83	1,120.44
84	308.73
86	227.11
87	25.46
88	805.95
90	451.95
91*	133.91
92	34.41
93	442.96
94	2,784.05
95	37.44
96*	511.12
97	139.47
98	66.91
99	229.49
100	378.43
102	844.49
103	260.50
104	371.68
105	398.21
106*	1,219.84
107	268.30
108	158.03
109	200.99
111	25.08
112	618.09
113	440.35
114	2,983.81
115*	429.05
116	676.45
117	223.36
119	132.24
120	1,338.38
121	306.91
122	74.85
123	312.03
124	153.47
125	593.27
126	175.92
128	285.77
129*	11.69
131*	1,326.73
132	106.08
133	929.61
134	40.01
135	8.60
136*	327.47
137	454.47
138	59.36
139*	548.48
140	102.75
141*	20.70
142	326.98
143	89.48
144	268.28
145	84.64
146	1,640.78
147	1,727.56
148	370.02
149	105.11
150	319.08
151	326.64

Відділ	Заплатив
152	39.82
153*	3,970.94
155	2,007.12
156	470.18
157*	724.07
158	683.20
161	1,283.00
163*	857.02
164	321.04
167	136.73
168	790.95
169	80.72
170	895.68
171*	1,143.09
172*	393.57
173	1,028.43
174	1,326.19
175	673.60
176*	751.11
177	351.20
178	347.49
179	131.76
180	520.33
181*	110.71
182	976.12
183	772.26
184	448.80
185	33.11
191	1,263.33
192	350.65
193	18.38
194*	5,201.83
195	13.41
196	18.80
197	5.63
200	795.65
201	18.35
202*	19.70
203*	133.52
204	1,501.93
205	18.63
206	708.23
207	46.63
209	238.61
210	249.71
111	168.53
214	342.60
215	25.35
217	1,356.65
218	173.30
219	773.56
220	1,058.78
222*	638.81
223	245.20
224	278.94
226*	345.13
228	103.81
230	1,238.43
233	736.17
234	680.04
235	613.34
236	275.43
239	384.59
240	2,347.19
241	118.57
242	588.70
243	154.82
244	5.28
245	906.47
251*	337.48
253	92.63
254	628.74
256	574.98
257*	2,659.39
258	9.60
259	359.50
261	347.63
263	16.29
264	46.85
265	135.73
266	1,846.16
267*	478.80
268	350.25
270	611.08
272	72.30
274*	292.02
275	112.21
276	491.70
277	2,381.23
278	145.91
279	47.00
280	77.88
281	613.96
282	96.24
283	908.52
284	272.03
285	308.37
286	138.69
287	992.62
288	184.72
289	434.48
290	203.29
291	388.87
292	2,399.50
293	1,429.10
294	18.82
295	711.84
296	243.26
297	65.71
299	17.82
301	389.01
303	377.83
304	188.27
305	643.63
306	105.57
307	337.46
308	83.73
309	69.17
311	[illegible]
312	59.24
313	117.[illegible]
316	2,552.94
317	[illegible]
318	83.22
319	[illegible]
320	1,058.56
321	[illegible]
322	[illegible]
323*	229.26
324	173.61
325*	1,533.84
327	[illegible]
328*	275.11
330	342.62
331	131.71

Відділ	Заплатив
332	229.39
333	94.22
334	483.39
336	1,152.72
337	929.63
338	180.38
339*	252.06
341	670.48
343	499.60
344	708.40
345	537.58
347	341.10
348	465.49
349	940.32
350	439.56
351	102.15
352	735.94
353*	1,579.72
354	289.81
355	330.02
356	551.04
357	29.43
358*	269.07
360	582.08
361*	3,229.15
362*	504.96
363	48.93
364	906.13
365	16.08
367	1,538.11
368	227.97
369	157.42
370	439.66
371	921.34
372	1,120.43
373*	21.84
374	1,083.14
375	1,410.37
376*	32.46
379	3,441.00
382	96.04
383	587.22
385	1,230.03
386	674.09
387*	800.74
388	287.57
390*	102.11
391	259.75
394	87.04
397*	1,517.20
399*	1,286.51
400*	125.46
401	23.92
402*	491.00
404	471.09
406	495.20
407	890.07
408	528.62
409*	279.45
411	235.83
412	138.32
413	132.15
414	1,074.51
415*	338.84
416	430.38
417*	77.57
418	777.55
419*	153.27
421*	194.59
422	1,409.14
424	436.07
427	1,224.71
428	93.87
429	33.28
430	1,201.86
432	5.301.31
433	229.13
434	1,216.75
436	589.98
437	944.65
438	106.16
441	891.69
443	91.91
444*	493.12
445	835.83
446*	130.18
448	337.63
450	356.36
451	847.48
452	779.27
453	77.21
454*	416.49
455	328.39
456	371.80
457	494.89
458	802.72
459*	236.35
460	858.61
461*	236.93
462	607.19
463*	490.98
464	478.05
465	685.29
466	231.19
467	68.94
470*	237.65
471	1,853.94
472	534. 38
473	1,474.38
474	403.40
476	249.55
177	80.62
478	202.02
479	216.93
480*	624.94
481	336.17
484	1,337.04
485	54.27
486	571.08
487	255.43
488	362.99
489*	126.82
490	61.89
492*	207.86
495	195.90
496	90.45
498	551.23
499	46.94
500	109.95
501	50.46
502	515.87
503	864.11
505*	155.49
506	470.21

Вкладки зібрані у всіх клясах життєвого забезпечення $218,666.34

Вилати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
6	9.20
10	41.10
11	29.40
13	11.00
14	83.10
16	6.15
17	28.50
20	1.25
25	21.25
27	45.50
29	4.80
37	1.35
39	11.00
42	48.05
43*	20.30
44*	.85
47	77.25
49	13.50
50	2.45
54	12.20
55	7.20
57	12.20
58	9.20
59	5.30
64	6.10
68	2.95
75	2.80
76	53.20
78	16.75
79*	60.80
81	1.10
82	20.20
83	96.05
90	8.95
91*	11.00
93	15.70
94	92.05
96*	8.20
102	3.30
103	19.25
105	14.00
106*	21.80
112	12.20
114	56.80
115*	34.15
116	27.95
119	27.60
120	73.90
121	3.55
123	1.35
124	1.70
125	19.80
128	11.00
131*	2.20
133	74.15
136*	8.75
138	1.35
139*	1.10
140	9.20
142	4.40
146	26.30
147	40.50
153*	4.30

Відділ	Заплатив
157*	3.80
158	3.95
161	2.55
164	19.50
168	1.00
170	40.50
172*	30.10
173	52.65
174	63.15
182	60.40
183	21.40
184	1.10
191	1.10
194*	120.45
200	52.75
204	6.10
206	43.50
217	14.00
219	4.25
220	13.50
222*	4.80
226*	8.70
230	1.70
233	145.80
234	16.55
239	1.10
240	85.05
245	22.15
251*	9.20
254	1.10
257*	88.40
259	50.00
261	40.55
266	38.95
270	30.05
277	99.60
278	6.20
282	.85
283	27.70
285	6.85
287	31.45
291	11.00
292	35.40
293	60.40
295	40.40
301	43.20
304	21.80
307	3.20
309	7.50
316	3.95
317*	33.70
320	56.85
324	9.20
325*	24.80
327	96.80
330	1.65
334	1.35
336	16.50
337	30.90
338	2.90
344	24.10
345	15.10
349	79.60

Відділ	Заплатив
353*	106.55
355	11.00
360	87.00
361*	38.10
363	22.00
368	.85
371	22.30
372	50.80
374	34.20
375	43.60
379	24.40
385	37.60
387*	11.20
388	5.65
399*	70.60
402*	90.00
407	73.30
408	29.05
411	9.20
412	21.40
415*	24.40
416	7.25
418	83.80
419*	4.90
422	32.40
424	24.95
426	12.20
427	33.10
430	63.60
432	60.70
433	12.20
434	29.20
436	9.20
437	31.90
438	2.45
441	36.00
443	1.35
444*	16.30
445	41.05
446*	6.85
450	2.45
451	46.20
455	24.40
456	28.95
458	6.85
460	26.20
461*	20.20
462	35.15
471	6.30
472	36.95
474	9.20
478	15.85
479	5.60
480*	14.00
481	41.80
484	3.10
486	5.05
487	54.60
495	11.00
498	2.45
500	2.20
503	12.25
505	4.80

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового Забезпечення $5,134.50

ПРИБУТКИ ЗА КВІТЕНЬ 1973 Р.

Членські вкладки	$	223,800.84
Відсотки від:		
Банків	$	.49
Бондів		142,643.43
гіпотечних позичок		34,391.05
членських позичок		1,427.93
уділів		1,629.97
Разом:	$	180,092.87
Чинш від реальностей:		
Джерзі Сиrі, Н.Дж.	$	2,000.00
Чикаго, Ілл.		65.00
Бронкс, Н. Й.		552.00
Разом:	$	2,617.00
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н.Й.	$	9,057.84
Прибутки від друкарні й книгарні		29,698.78
Звороти:		
Телефон	$	10.85
Канад. податків і пенсійні оплати працівників		246.13
Федер. і стейтові податки і соціяльне забезпечення працівників		5,317.30
Податки від заморґедж. реальностей		6,510.29
Кошти друків і прибори		3.35
Разом:	$	12,087.92
Різні прибутки:		
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства	$	612.75
Перенос до Сирітського Фонду		500.00
Разом:	$	1,112.75
Інвестиції:		
Сплачено гіпотечних позичок	$	135,034.85
Сплачено членських позичок		10,808.27
Разом:	$	145,843.12
РАЗОМ прибутки за квітень 1973 року:	$	604,311.12

ВИДАТКИ ЗА КВІТЕНЬ 1973 Р.

Виплати членам:		
Виплати із Сирітського Фонду	$	1,760.42
Премії за реасекурацію		1,528.82
Посмертні запомоги		41,298.00
Грошеві звороти		23,977.10
За дозрілі вивінувальні грамоти		51,817.23
Вкладки за дітей, родичі яких померли		259.52
Допомоги з Фонду Братського		2,730.00
Разом:	$	123,371.09
Виплати на реальностях:		
Джерзі Сиrі, Н.Дж.	$	3,458.61
Бронкс, Н. Й.		211.64
Чикаго, Ілл.		4.12
Разом:	$	3,674.37
Видатки:		
На реальностях в Кергонксон, Н.Й.	$	6,342.12
Друкарні й книгарні		29,259.07
Організаційні видатки:		
Кошти Відділових приборів		75.29
Оголошення		632.50
Кошти обласних засідань		555.85
Лікарські бадання нових членів		520.55
Винагорода обласних організаторів		4,375.83
Винагорода відділових організаторів		1,376.79
Кошти подорожей обл. організаторів		2,776.94
Винагорода Від. предсідників і касирів		86.50
Винагорода Відділовим секретарям		66,877.69
Разом:	$	77,277.94
Платня, забезпечення й податки:		
Пенсійна оплата працівників	$	433.33
Платня кореспондента		750.00
Платня головних урядовців		5,583.34
Платня працівників		14,465.81
Канадські корпораційні податки		2,128.00
Податки на заморґедж. реальностях		14,986.36
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		11,176.12
Канадські податки і пенсійна оплата		333.72
Разом:	$	49,846.68
„Свобода" за орган	$	24,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Виплати за актюарія й статистику	$	772.65
Оплата за банкову опіку над бондами		1,350.96
Книжки й друки		96.64
Меблі і машини		342.37
Загальне канцелярійне устаткування		875.11
Оплата до асекураційних урядів		1.00
Друки і прибори		1,727.80
Поштова оплата		700.88
Чинш за канцелярію у власному будинку		1,000.00
Обслуга машин IBM		202.62
Телефон		628.24
Загальні кошти подорожей		1,907.08
Кошти Контрольної Комісії		2,672.82
Разом:	$	12,278.17
Інвестиції:		
Перебрано реальність	$	24,125.86
Видано позичок на грамоти		2,842.93
Збільшено позичку для УНКдВМ		90,000.00
Збільшено вартість реальностей		4,199.10
Закуплено уділів		1,379.97
Разом:	$	122,547.86
РАЗОМ видатки за квітень 1973 року:	$	449,197.30

У П'ЯТНИЦЮ, 25-ГО ТРАВНЯ, ДО УШКОДЖЕНОГО „СКАЙЛЕБ"-у вилетить перша залога астронавтів, яка буде старатися обнизити температуру на цій космічній лябораторії з допомогою накриття її величезним термічним „покривалом". Астронавти будуть також намагатися направити одно із „соняшних крил", яке перетворює соняшні промені в електрику. Щоб задовільно виконати ці завдання, астронавти тепер вправляють їх під водою у великому резервуарі. Вправляючи під водою, астронавти находяться в ситуації, яка дуже подібна до стану невагомости в космосі.

ВИПЛАТА ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В КВІТНІ 1973 Р.

Відділ	Ім'я	Сума
11	Клисяк Константин	$500.00
22	Скоропад Августин	1,000.00
22	Скоропад Августин	500.00
22	Скоропад Августин	1,000.00
27	Куць Анастазія	1,000.00
33	Подлецька Каролина	500.00
39	Кіцак Марія	1,000.00
65	Турбин Тома	750.00
114	Шніцер Григорій	500.00
123	Чупрун Володимир	1,000.00
125	Кух Павлина	500.00
125	Кошинська Текля	500.00
126	Пивінська Марія	1,000.00
147	Савчук Григорій	1,000.00
153	Кордуба Любомир	1,000.00
153	Дикий Іван	500.00
158	Шевчук Михайло	1,000.00
161	Шпак Адам	1,000.00
161	Шпак Адам	1,000.00
173	Войтечко Григорій	500.00
175	Зольна Марія	500.00
175	Лазорчин Михайло	750.00
178	Датків Юрій	1,000.00
181	Шевчук Анна	1,000.00
194	Кузьмин Осип	500.00
200	Затковська Текля	500.00
206	Тепер Ігнатій	1,000.00
217	Захарко Михайло	1.000.00
220	Вартошук Евстахій	1,000.00
267	Дацків Анна	1,000.00
277	Тесля Синодія	298.00
287	Марад Микола	298.00
292	Яремій Стефан	500.00
316	Білоус Василь	1,000.00
316	Чугай Михайло	1,000.00
338	Соліян Анна	1,000.00
341	Косіковський Роман	500.00
353	Попіль Михайло	500.00
353	Попіль Михайло	500.00
361	Малей Стефан	1,000.00
361	Дереш Ірина	500.00
361	Кузьмин Осип	1,000.00
361	Косановська Ангелина	500.00
367	Чубара Василь	500.00
375	Месаковець Григорій	500.00
379	Николаїшин Василь	500.00
415	Крочак Микола	1,000.00
423	Ліщинський Володимир	1,000.00
423	Ліщинський Володимир	500.00
432	Мілюх Катерина	1,000.00
435	Козьбин Ельза	500.00
455	Прокопів Теодозій	1,000.00
484	Козар Софія	2,000.00

Разом: $ 41,298.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ — КВІТЕНЬ 1973 Р.

Відділ	Ім'я	Сума
6	Вовк Анна	$ 30.00
6	Капп Володимир	30.00
8	Нечеснів Анна	30.00
27	Братач Осип	30.00
27	Клямко Ольга	30.00
29	Негребецький Йосиф	30.00
29	Томашевський Юрій	30.00
36	Паснак Анна	30.00
56	Блищ Катерина	30.00
63	Пельц Іван	30.00
65	Світлик Анна	30.00
65	Лесняк Марія	30.00
67	Нищот Марія	30.00
73	Пилюк Анна	30.00
78	Дрончак Михайло	30.00
100	Стежук Серафина	30.00
102	Купчик Алиса	30.00
112	Подоляк Анна	30.00
113	Микинак Анна	30.00
116	Шевців Михайло	30.00
116	д-р Лужницький Григорій	30.00
123	Кориташ Параскевія	30.00
127	Бурда Петро	30.00
127	Давидко Юрій	30.00
130	Пельц Катерина	30.00
130	Вачинська Ольга	30.00
133	Миклясевич Антін	30.00
144	Малик Роза	30.00
146	Солодкий Теодор	30.00
155	Дачишин Анна	30.00
155	Гурняк Софія	30.00
155	Кічула Вронислава	30.00
158	Бумба Марія	30.00
164	Даніельс Нелля	30.00
168	Дячишин Марія	30.00
168	Василишин Анна	30.00
173	Клапцуляк Гаврило	30.00
191	Наболотна Анна	30.00
191	Кнідиаська Етеля	30.00
192	Верещак Ілля	30.00
200	Мудра Марія	30.00
202	Ґалянт Анна	30.00
204	Піщалко Олена	30.00
221	Чміль Розалія	30.00
230	Філь Магдалина	30.00
272	Кравець Микола	30.00
217	Малик Михайло	30.00
242	Павлишин Михайло	30.00
274	Затварницька Параскевія	30.00
280	Курило Анастазія	30.00
281	Вирич Марія	30.00
286	Кралик Павло	30.00
288	Федорчак Ксеня	30.00
289	Якимишин Марія	30.00
305	Куніґгам Норман	30.00
305	Вислоська Галина	30.00
316	Лапинський Іван	30.00
317	Дидик Олекса	30.00
318	Крайовська Розалія	30.00
318	Майорик Варвара	30.00
320	Федарчук Іван	30.00
324	Вучко Розалія	30.00
324	Коцюк Стефанія	30.00
336	Васюник Онуфрій	30.00
337	Титів Іван	30.00
338	Кудлик Йосиф	30.00
339	Гамаль Марія	30.00
339	Вилей Джеймс	30.00
361	Кучма Мирослав	30.00
361	Гурин Михайло	30.00
361	Гурин Станислава	30.00
361	Вуйків Теодозія	30.00
367	Мельник Антін	30.00
368	Остапюк Богдан	30.00
369	Олива Фешка	30.00
371	Заблотський Іван	30.00
379	Каламай Василь	30.00
379	Гнитка Йосиф	30.00
388	Летнанчик Іван	30.00
397	Іщук Надія	30.00
397	Лужецька Анна	30.00
406	Френчо Йосиф	30.00
430	Матієвич Теодозія	30.00
484	Семеняк Анна	30.00
427	Пилипчук Маргарита	30.00
434	Кальба Нестор	100.00
436	Чарковський Любомир	30.00

Разом: $ 2,680.00

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем березня 1973 р.	$	441,723.13
Прибутки за квітень 1973 р.		604,311.12
Разом:	$	1,046,034.25
Видатки за квітень 1973 р.	$	449,197.30
ГОТІВКА з кінцем квітня 1973 р.	$	596,836.95

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 596,836.95	Фонди:	
Бонди	25,385,386.75	Забезпеченеві	$ 37,477,169.73
Уділи	524,826.36	Братські	377,983.51
Гіпотечні позички	6,128,204.94	Сирітський	163,423.01
Позички на грамоти	526,314.47	Захисту	142,457.34
Реальності	618,039.51	Наглої Потреби	32,326.16
Друк і елект. машини	35,637.91		
Позичка для УНКдВМ	4,378,112.86		
Разом:	$ 38,193,359.75	Разом:	$ 38,193,359.75

Уляна Дячук
головний касир

Відійшла Софія Голіят

28-го квітня 1973 р. на 80-му році многострадального життя по довгій недузі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, відійшла від нас у вічність українська мати сл. п. Софія Голіят. Залишила синів — Ілярія з дружиною Євгенією, Романа з дружиною Євгенією та Петра з дружиною Неонілею; внуків Юрія з дружиною Іриною, Люду з мужем Святославом Ворохом та Степана, Нериссу та Петра Голіят; правнуків: Юрія і Христину Голіят та Адріяна і Юрія Ворох.

Панахиду за спокій душі Покійної відправлено 30-го квітня ц. р. увечері, в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку, під час якої прощальні промови виголосили кол. прем'єр Карпатської України Юліян Ревай та адвокат Михайло Пізнак. Похоронено покійну Софію на цвинтарі „Гейт оф Гевен" в Готорні, Н. Й. 1-го травня 1973 року.

Софія Голіят

Бл. п. Софія Голіят прибула до Америки в 1960 р. за старанням трьох синів, яких вона не бачила протягом 17 років, та про яких навіть довший час не знала чи вони живуть.

Покійна витерпіла переслідування та допити совєтської тайної поліції, які розпитували про її синів та за якими вони довго шукали по Західній Україні, щоб потягнути їх до „відповідальности" за їхню участь в українському н а ц і ональному житті, хоча всі три сини були ще дуже молодими під час Другої світової війни.

Будучи свідомою українською патріоткою, бл. п. Софія причинилася також для насвітлення деяких питань із найновішої української історії. По приїзді до Америки, вона дала два пресові інтерв'ю, які появилися в „Свободі" 3-го грудня 1960 року та 24-го грудня 1960 р. У вступі до першого інтерв'ю, син бл. п. Софії д-р Роман Голіят рекомендував, щоб ми використовували оповідання свідків про Голготу України під большевицько-московською окупацією.

У першім інтерв'ю бл. п. Софія розповіла дуже докладно про життя у рідному місті — Підгайцях, на Поділлі. Її оповідання розмережене численними фактами, а саме про депортації, про поляків, жидів та про жорстоку розправу совєтської тайної поліції над тими українцями, яких большевики підозрівали у співпраці з німцями та в приналежності до УПА. Вона також розповіла дуже докладно про саме місто Підгайці, його нові будівлі та про совєтські порядки, включно з цінами на товари, як: взуття, одіж, пожива та заробітні платні. Вона розказала про насильну русифікацію Підгаєць, де вже тоді було дуже багато не-українців.

У другій статті - ітерв'ю бл. п. Софія розповіла про дії УПА зараз по війні та пімсту большевиків: зловлених упівців розстрілювали або вішали, а тіла лишали непохованими довший час, щоб залякувати людей. Хоч в 1960 р. вже небуло збройного українського спротиву, але підпілля існувало, про що знали українці та большевики. Ми прощаємо бл. п. Софію Голіят як українську матір, та українку-патріотку, що виховала трьох синів на добрих українців, що передала нам важливі відомості про терпіння та переслідування українського народу в Україні. Передаючи ці відомості, бл. п. Софія Голіят лишила нам заповіт, що ми не сміємо забувати про наших братів і сестер в Україні, а повинні допомагати їм у їхній важкій і нерівній боротьбі проти ворога за визволення України.

Володимир Душник

Головний Уряд УНСоюзу:

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

JOSEPH LESAWYER
Головний предсідник
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Заступник головного предсідника
JOHN TELUK
105 McKinley Avenue
New Haven, Conn. 06515

Заступник головного предсідника на Канаду
Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa N1H 7B6, Ont.
Canada

Заступниця головного предсідника
MARY DUSHNYCK
2104 Caton Avenue
Brooklyn, N.Y. 11226

Заступник головного предсідника і рекордовий секретар
WALTER SOCHAN
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний секретар
JAROSLAW PADOCH
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg 4, Man., Canada

IWAN WYNNYK
61 St. Mark's Place
New York, N.Y. 10003

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

IWAN SKALCHUK
831 N. 21st Street
Philadelphia, Pa. 19130

MICHAEL DANYLUK
1518 East Lake Street
Minneapolis, Minn. 55407

ГОЛОВНІ РАДНІ:

WASYL DIDIUK
14[illegible]A Grenadier Road
Toronto 3, Ont., Canada

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Road
Philadelphia, Pa. 19118

TARAS SZMAGALA
7725 Selwick Drive
Parma, Ohio 44129

BOHDAN FUTEY
4418 Forest Hills Blvd.
Parma, Ohio, 44134

ANATOLY DOROSHENKO
315 Highland Drive
Grafton, Wisconsin 53024

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

DMYTRO POPADYNEC
6746 6th Avenue
Montreal 408, Que., Canada

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago, Ill. 60651

ANNA CHOPEK
117 Greenfield Road
Mattapan, Mass. 02126

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MYRON KUROPAS
1752 N. Normandy Avenue
Chicago, Ill. 60635

MYROSLAW KALBA
3779 Quitman Street
Denver, Colo. 80212

EUGENE REPETA
19941 Binder
Detroit, Mich. 48234

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

Головний редактор „Свободи"
ANTHONY DRAGAN
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ЗАКІНЧЕНО БУДОВУ ГАЗОПРОВОДУ СССР — СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА

Дойчнойдорф, Німеччина. — В цьому пограничному місті між Чехо - Словаччиною та Східньонімецькою республікою закінчено монтування достави сибірського природного газу до заводів Східньої Німеччини. Газопровід прокладений через територію України і Чехо-Словаччини. Як пише з цього приводу „Молодь України" з 15 травня, йдеться тут про черговий приклад „послідовного здійснювання комплексної програми соціялістичної економічної інтеграції".

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

РОДИНИ ПРОПАЛИХ БЕЗВІСТИ ВОЯКІВ У В'ЄТНАМІ отримали сумну вістку: ген. Роберт Кінґстон, який очолює 175-тичленну Комісію з централею у Таї (Сіямі), що веде розшуки за 1.100 військовиками, які пропали безвісти у ході В'єтнамської війни, заявив, що нема надії, щоби віднайти будь-котрого з них між живими. Та Комісія намагається віднайти місця, де вони згинули, і де їх поховорено, але це дуже трудно і в багатьох випадках цілком неможливо. Покищо офіційно не повідомлено родини тих військовиків і не стверджено ще офіційно, що ті військовики не живуть.

СЕКРЕТАРІЯТ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ
Самостійницької Української Революційно-Демократичної Партії і Краєвий Комітет Організації Українців Революційно-Демократичних Поглядів у ЗСА

закликає

своїх членів, прихильників і однодумців, особливож колишніх репресованих і переслідуваних московським комуністичним режимом,

взяти активну і масову участь

у Жалобній Маніфестації

для відзначення

СОРОКЛІТТЯ ГОЛОДОВОЇ ОБЛОГИ 1932-33 РОКІВ

яка відбудеться

в суботу, 26 травня 1973 року
біля пам'ятника Тарасові Шевченкові
у Вашингтоні

СЕКРЕТАРІЯТ ЦК УРДП
КРАЄВИЙ КОМІТЕТ ОУРДП

ГОЛОВНА УПРАВА
КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ

повідомляє своїх Членів та Земляків, що з непередбачених технічних причин НАМІЧЕНА ЗУСТРІЧ ЗАКАРПАТЦІВ на „ВЕРХОВИНІ" в днях 26-28-го ТРАВНЯ 1973 року

не відбудеться

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО НАРАДУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ І МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

„Свобода" з 19-го травня 1973 р. помістила за підписом А.С. коротке звідомлення із нарад Конференції Українських Центральних Молодечих і Студентських Організацій при УККА, яке відбулося 16 травня ц.р. в Ню Йорку. Це звідомлення в багатьох моментах є неточне.

На порядку нарад Конференції було 8 точок. Між найважнішими рішеннями Конференції, які були прийняті одноголосно, були: (а) заклик Конференції до української спільноти в ЗСА та усіх молодечих і студентських організацій активно піддержати Маніфестацію Голоду, в якому, між іншим, сказано: „щоб звернути увагу американського світу на нашу акцію, просимо висилати пакети, виповнені кістьми, на адресу совєтської амбасади у Вашинґтоні". Цей заклик передано до редакції часопису „Свобода"; (б) тоді ж ознайомлено членів Конференції із зверненням ТУСМ в справі ФКУ та рішено переслати копію цього звернення до всіх членів Конференції для кращого ознайомлення.

МУН, хоч є членом Конференції, на нарадах не був заступлений. Шкільна Рада не є членом Конференції і тому вона не була присутня.

Жадні інші організації не взяли участи в цих нарадах Конференції, крім ОДУМ, Зарево, Пласт, СУМА, СУСТА, СУСТА, ТУСМ, бо інші організації не є членами Конференції.

Члени Конференції схвалили внесок звернутися до Екзекутиви УККА, щоб відложити дату Конференції УККА в справі ФКУ. Одначе, цей внесок не був прийнятий одноголосно, бо три члени Конференції здержалися від голосування.

В справі Конференції УККА, присвяченій ФКУ, окрему заяву відчитав не представник СУСТА до Конференції, бо нею є п-і Квітка Семанишин, тільки Адріян Сливоцький, референт ФКУ в управі СУСТА, який був на нарадах Конференції, як гість.

Причиною перенесення дати Конференції УККА в справі ФКУ було твердження п. А. Сливоцького, що того самого дня, а саме 3 червня ц.р., на який заплановано згадану Конференцію, відбуватиметься громадський суд над п. Б. Тарнавським, організаційним референтом ФКУ. Тому переведення тієї конференції у той самий день не може сприяти її об'єктивності, а не як подано в дописі „перебіг засідання Екзекутиви УККА із 5 травня", на якім не був присутній п. А. Сливоцький.

Конференція Українських Центральних Молодечих і Студентських Організацій при УККА не прийняла жадної заяви чи звернення у повище згаданій справі і заява референта ФКУ в управі СУСТА була прийнята тільки до протоколу нарад Конференції.

Христина Кульчицька
Координатор Конференції

Філядельфія, Па.

ДО СТАТТІ „МАНДРІВКА В МИНУЛЕ"

У статті п. н. „Мандрівка в миніле", Л. Коленської у „Свободі" з 24-го травня у 96-му числі помилково подада, що в журналі „Нешенел Джеографік" писали про українські писанки, як про російські. Треба ствердити, що названий журнал поставився дуже прихильно до українських великодніх традицій, підкреслюючи це зілюструванням багатьох наших писанок.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ РІДНОЇ МОВИ, МОЛИТВИ И ПІСНІ. ПОШЛІТЬ ЇЇ ТУДИ!

Успіхи нашої молоді

Надія Мельнигук

Надія Мельничук, дочка Анни та Степана, студіюючи в Трентонському коледжі курс професійного керівництва і консультування, закінчила студії з титулом магістра. Ще заки здобула ступінь магістра, вона вчилася в Нюаркському стейтовому коледжі, де одержала стейтову стипендію, і здобула ступінь бакалавра. Відтак протягом двох років вона вчила в п'ятій і шостій клясі й працювала студентським дорадником в адміністрації Професійної технічної середньої школи в Ню Брансвіку.

Надія Мельничук залюбки пише поезії, декілька з них появилися в попередніх числах „Свободи". Вона є активна в українській громаді, член — Українського Студентського Клюбу „Григорія Сковороди" при Ратґерському університеті та член — „Амерікен Персонел і Гайденс Асосіейшен". Надія Мельничук та її батьки є членами УНСоюзу. *Н.Н.*

СЕКРЕТАРІЯТ ЦК УРДП І КРАЄВИЙ КОМІТЕТ УРДП у ФРАНЦІЇ

з глибоким сумом повідомляють своїх Членів і все патріотичне Громадянство про передчасну й невідкаловану смерть довголітнього члена Партії і члена Краєвого Комітету

ІВАНА ШВАЙКІВСЬКОГО

що відійшов від нас у віці 63-ох років, 9-го травня ц. р., після тяжкої недуги.

Покійний був зразковим українським патріотом, членом багатьох демократичних організацій, щирим і жертвенним прихильником Державного Центру Української Народньої Республіки та жертводавцем і кольпортером нашої самостійницької преси.

Чин похорону доверши місцевий український священик 12-го травня 1973 р.

Розділяємо наш глибокий сум з горем прибитою Родиною, близькими і Друзями.

Вічна пам'ять відданому патріотові й незабутньому Другові.

СЕКРЕТАРІЯТ ЦК УРДП
КРАЄВИЙ КОМІТЕТ УРДП у ФРАНЦІЇ

Ділимося сумною вісткою з Ріднею, Друзями і Знайомими, що по короткій, а важкій недузі на 63-му році життя, відійшов від нас у Вічність в Лянкастер, Па., наш Улюблений БАТЬКО

бл. п.
МИРОСЛАВ КОРОЛЬ
(ВЕТЕРИНАРНИЙ ЛІКАР)

ПОХОРОНИ відбулися у вівторок, 15-го травня 1973 року. Похований на місцевому католицькому цвинтарі.

В глибокому смутку Родина:
ОЛЬГА — дружина
ОМЕЛЯН, ЮРКО — сини з Дружинами і Дітьми
ОЛЯ, ІРКА і МАРІЙКА — дочки з Чоловіками і Дітьми
ІВАН — брат Покійного з Дружиною і дочкою ОРИСЕЮ та сином РОМАНОМ, з Дружиною і Внучкою
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

З глибоким і безмежним жалем повідомляю Родину, Знайомих і Приятелів, що дня 20 травня 1973 р. в трагічному випадку згинула моя Найдорожча і Незабутня НАРЕЧЕНА

бл. п.
ЗОНЯ БУНЯК

студентка медицини, проживши 18 років свого молодого життя.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 26-го травня 1973 року, о год. 9-ій ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку, на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Безмежним горем прибитий —
РОМАН ІВАСІВ з родичами:
МАРІЄЮ, ІВАНОМ ІВАСІВ
та сестрами: ХРИСТИНОЮ і ОРИСЕЮ

На смерть моєї Дорогої Дружини
Олександри Іларіонівни з роду Дученко

В ШОСТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

ПАМ'ЯТІ ДРУЖИНИ
(ДІТЯМ — МАТЕРІ)

Із селянського Ти роду,
Чесного, простого,
Без високої освіти —
Та без слова злого.
Сорок і чотири роки
Разом ми прожили,
Радощі, а більш турботи,
Ми у двох ділили.
Всю свою любов і щирість
Ти дітям наділяла,
У крові і в молоці
Ти їм передавала.
Всіх своїх десять онуків
Ти дуже любила.
Софієчку було
згадаєш —
Завжди веселіла.
Спи спокійно, діти добрі
Тебе не забудуть
І щороку у день смерти
На могилі будуть.

Поклоняться, помоляться
За Твої всі ласки.
І квіточки у головах
Посадять для згадки.
Ти життя дала їм всім,
І жити навчила.
Не забудуть Тебе з роду
Ті, що породила.
А мені залишилось
Недовго чекати,
Тоді я прийду до Тебе
До спільної хати.
А пока той час прийде,
Буду навіщати,
І з Тобою на могилі
Тихо розмовляти.
О, Леле, наша Леле,
Українська мати!
Прародительку народу
Не можна забувати!

ОЛЕКСА Д. МЕЛЬНИЧЕНКО

Травень, 1973, Флорида

ПОДЯКА

Цією дорогою дозвольте нам подякувати всім Громадянам обох Церков і Вірovisнань міста Вашинґтону й околиць за чисельну участь в похороні нашого Незабутнього ЧОЛОВІКА і БАТЬКА

бл. п.
АНАТОЛЯ КОЗАРЯ

Дякуємо за чудові вінки квітів на свіжу домовину, за щирі пожертви на Будівельний Фонд Української Православної Церкви у Вашингтоні.

Щиро дякуємо за відправлення похоронних обрядів нашому настоятелеві отцеві Будному і отцеві Желехівському і о. Будному за відправи в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дякуємо нашому незамінному дириґентові Юрі Фалінову за провадження нашого гарного хору в час похорону.

Дякуємо за чисельну участь і щирі пожертви на Будівельний Фонд всій близькій і дальній Родині, всім моїм Співпрацівникам бібліотеки, бувшим Таборянам м. Штуттгарту, за те, що своєю чисельною участю звеличали цей похорон.

Дякуємо всім Тим, що в цей тяжкий для нас час в той, чи інший спосіб допомогли нам пережити це страшне для нас горе.

Нехай Вас Бог всіх благословить на щасливі довгі літа.

Ще раз сердечне спасибі.

Вдова ГАЛИНА
з сином ЛЮБЧИКОМ
і донею ЛІЛЕЮ КОЗАРІ

ГАЛЕРІЯ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ в НЮ ЙОРКУ

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ
ВОЛОДИМИРА БАЧИНСЬКОГО

БУДЕ ЩЕ ВІДКРИТА

в П'ЯТНИЦЮ, 25-го ТРАВНЯ 1973 РОКУ, від год. 6-ої до 8-ої ВЕЧ.,
в СУБОТУ, НЕДІЛЮ і ПОНЕДІЛОК, від год. 1-ої до 8-ої ВЕЧ.

НЮЙОРКСЬКО-НЮДЖЕРСЬКИЙ ДЕКАНАТ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в ЗСА

запрошує довколишні Парафії, прицерковні і громадські Організації та всіх Українців на

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ ДЕНЬ

який відбудеться

в неділю, 3-го червня 1973 р. на площі „Українське Село"
при Cedar Grove Lane, в сусідстві Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПРОГРАМА:

10:30 год. ранку — АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА — очолить Високопреосвященний Архиєпископ МАРКО з участю довколишнього Духовенства. Співає хор Катедри св. Володимира під кер. проф. В. ЗАВІТНЕВИЧА.

1-ша год. дня — УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ, приготовані Сестрицтвами. Розваги для дітей.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА з участю молодих талантів при церковних Організаціях.

3-тя год. по пол. — ЗАБАВА під звуки добірної оркестри „ЧЕРЕМОШ" під кер. п. М. Фесьо.

Вступ 1 дол. Шкільна молодь безплатно. Паркування 1 дол.

КОМІТЕТ

ПОДЯКА

В дні 10-го лютого 1973 року з волі Всевишнього, відійшла від нас у Вічність наша Дорога МАМА і БАБУНЯ

бл. п.
СИДОНІЯ ТЕСЛЯ

вдова по бл. п. о. Евстахію Теслі.

Цією дорогою складаємо сердечну подяку Всечесн. о. Совітникові Стефанові Баландюкові, пароховi Укр. Кат. Церкви в Гартфорді, Конн., за часті відвідини бл. п. Мами, за духовну опіку, за похоронні відправи, та відпровадження Покійної на місце Вічного Спочинку на Укр. Кат. Цвинтар в Глясенбері, Конн. Щиро дякуємо церковному хорові під диригентурою Вп. П. Інж. Олександра Пришляка, який залишив працю, щоби звеличати похоронні відправи. Щира подяка належиться Вп. Панові Д-рові Михайлові Яцухові, який з великою дбайливістю лікував нашу Покійну Маму через довгі роки. Бувало пізно в ночі сам особисто привозив ліки, як рівнож не жалів часу, прийшов зі своєю Вп. Дружиною, щоби віддати послідне прощання. Рівнож щира подяка Панам, які несли домовину з Тлінними Останками бл. п. Мами. Панові Петрові Титор, П. Володимирові Юзьв'як, п. Антонові Наконечному, п. Миколі Сеньцьо, п. Василеві Ґрунтовському. Зворушлива сценка була, коли одинокий внук бл. п. Бабуні Роман Тесля ніс домовину на місце Вічного Спочинку. Щира подяка Вп. П. Ользі Пришляк за щиру опіку під час хвороби бл. п. Мами. Рівнож щира подяка всім нашим Приятелям і Знайомим, що зложили пожертви на Сл. Божі, за квіти, за дари на добродійні цілі, як рівнож тим Всім, які взяли участь в Панахиді і на похоронах. Щира подяка п. Іванові Дидик за так гарно підготовлену тризну. Рівнож дякуємо похоронному заведенню п. Талярського за взірцеву обслугу.

Горем прибиті:

ВОЛОДИМИР ТЕСЛЯ — син зі жінкою КАРОЛИНОЮ
РОМАН ТЕСЛЯ — внук зі жінкою ДІ
ІВАН ТЕСЛЯ — син зі жінкою НЕОФІЛЕЮ

З болючим жалем повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 20-го травня 1973 р. в нещасливому випадку відійшла у Вічність, на 19-му році життя наша Найдорожча ДОНЕЧКА і ВНУЧКА

сл. п.
СОНЯ БУНЯК

студентка Стейтового Університету в Стоні Брук, Л. Ай., мріяла бути лікарем ветеринарії.

ПАНАХИДИ за УПОКІЙ ДУШІ ПОКІЙНОЇ в четвер і п'ятницю, 24 і 25-го травня 1973 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 26-го травня 1973 р. о год. 9-ій ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку на Український Православний Цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

АННА — мама
МИХАЙЛО ДУМКА — хресний тато
РОМАН ІВАСІВ — наречений
СТАНИСЛАВ і СОФІЯ ВОЛОХАТІ — дідуньо і бабуня в Україні
Близька і дальша Родина в Америці й Україні

Українське Спортове Т-во „Чорноморська Січ", Нюарк

— влаштовує —

ВЕСНЯНІ СПОРТОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

в суботу, 9-го червня 1973 року о годині 8-ій вечора
в залі BLUE RIBBON INN, 256 Hollywood Avenue, HILLSIDE, N.J.

Оркестра „КОЛОМИЙКА" під дир. МАРІЇ ШКВАРКО.
Смачний буфет ресторану „Б. Інн"
Місця при столиках замовляти в крамниці „Дніпро", тел. 373-8783.
Спортову Молодь, Членів і Симпатиків щиро запрошує

УПРАВА УСТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Субота, 16-го червня 1973 року
Година 6-та вечора
Заля парафії св. Йосафата
при Дітман та Дісстон вулицях

Бенкет і Баль —
7.00 долярів для дорослих
5.00 долярів для молоді
Тільки на Баль — 3.00 доляри

Школа Українознавства „Рідна Школа" та Батьківський Комітет Ґрадуантів у Філядельфії, Па. — влаштовують

БЕНКЕТ ТА ГРАДУАЦІЙНИЙ БАЛЬ

Початок Балю о год. 9-ій вечора
До танців гратиме оркестра Ю. Сухара.
Аранжер — інж. Роман Швед
Квитки на Бенкет до 1-го червня ц. р. в крамниці ОРІОН.
Квитки на Баль до набуття при вступі.

Л. ЛУЦІВ
ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА
Ціна 80 центів
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ПОДОРОЖ БРЕЖНЄВА І ЗАХІД

(Закінчення зі стор. 2-ої)

спільної фракції Карстенс, до неї закликає кандидат у виборах 12 червня Коль і до неї закликає голова баварської Християнсько - Соціяльної Унії Штравс.

Проте, цілком зрозуміло, що в нинішній ситуації християнська демократія поводиться пасивно супроти всього того, що робив соціялістично - ліберальний уряд, зокрема в справі приїзду кремлівського шефа Брежнєва. Можна, однак, передбачати, що християнська демократія дещо змінить свій курс супроти східньої п о л ітики Брандта і буде змушена так чи інакше „примиритися" з цією політикою. Правда, кандидат на голову Християнсько - Демократичної Унії Коль відмовився від участи на прийнятті для Брежнєва, але зробив це, вимовляючись якимись обов'язками. Зате деяка прихильна до християнської демократії преса дуже обережно писала про приїзд Брежнєва, навіть вітала цей приїзд, висловлюючи лише певні застереження щодо майбутнього розвитку відносин Бонн-Москва.

І справді — що має робити християнська демократія в справі східньої політики Брандта, якщо цю політику нібито схвалює ввесь західній світ? Мало того, серед деяких кіл християнської демократії поширився погляд, що це, властиво, Уряд ЗСА на чолі з през. Ніксоном дав своє благословення на новий курс політики Бонну супроти Москви. Це мало б пояснювати ті вагання, що їх спостерігалося у колишнього лідера християнських демократів Барцеля. Зрештою, пересічний громадянин Західньої Німеччини немовбито зачарований успіхами свого уряду, себто уряду Брандта. Західня Німеччина опинилася в центрі уваги всього світу: до неї приїздять президенти ЗСА, президенти Франції, голови різних урядів західніх держав, а тепер приїхав пропонувати свою приязнь „сам" могутній кремлівський шеф. Є від чого „закрутитися голові".

Німецькі урядові чинники говорять про „нову еру" в совєтсько - німецьких стосунках, Брандт заявив, що Москва вже не є ворогом і що він вестиме з Брежнєвим „діялог мирного співжиття". Брежнєв відповідав також улесливо: трагедія минулого не повинна, мовляв, повторитися, він приїхав до Бонну „в добрій волі" і т. д. Обидва — і гість, і господар — заявляли, що Бонн і Москва спричинилися до зміни на краще світової ситуації... Окремо — для нас, українців — треба пам'ятати, що Брандт у своїх промовах вживав вислову „наші обидва народи". Таким чином для соціялістичного канцлера Німеччини, яка двічі в недавній історії мала свої окупаційні війська в Україні, існує лише один народ СССР — невідомо тільки російський чи „совєтський".

Чи в такій ситуації не стане трохи моторошно для декого із політиків західнього світу? В той час, як ЗСА зайняті різними „аферами", а в Західній Европі немає однозгідности поміж урядами окремих держав, — в той час Брежнєв робить усе можливе, щоб приспати чуйність с в о г о західньонімецького контрагента. Не диво, що в цій ситуації дехто починає виявляти поважні турботи. Це помітне насамперед в Англії.

З приводу приїзду до Бонну Брежнєва, англійська газета „Дейлі Телеграф" (Лондон) пише: „З усім належним респектом до льояльности і добрих намірів Брандта, мусимо сказати, що ні він сам, ні хто інший, хто не хворіє на невиліковні ілюзії, не може твердити, що в намірах Совєтів під час так званого періоду відпруження прийшла хоч найменша зміна. Брежнєв, який проповідує роззброєння і добру волю, сам особисто збільшив в останніх кількох місяцях силу Варшавського пакту в середній Европі, пославши три тисячі панцерників в ті околиці, де перевага Совєтів в різних категоріях зброї становила три до одного. Не менш цікавими були зауваження еспанської газети „АБЦ" (Мадрид), яка писала про давню політичну тактику Москви: діли і пануй зазначаючи, що в совєтській дипломатії супроти Німеччини нічого не змінилося від часу Раппальського договору і договору Молотова - Ріббентропа.

Проблема літературно-мистецької критики в нашій пресі

Ню Йорк. — В п'ятницю 6-го квітня ц.р. Літературно-Мистецький Клюб і Спілка Українських Журналістів Америки влаштували панель-дискусію на цю тему, в котрій взяли участь: літературознавець д-р Лука Луців, мистець Петро Андрусів і молодий музикознавець, д-р Андрій Шуль. Модератором панелю був ред. Іван Кедрин.

Редактор Кедрин зазначив на вступі, що у всіх критиках інакше виглядає теорія, а зовсім інакше практика. Немає постійних критеріїв підходу критики до творів літератури чи мистецтва, а кожний критик до такого твору підходить зовсім індивідуально, виходячи із заложень свого вміння, знання, відчуття сюжету чи естетики твору. Не може бути і не є критика явищем однородним, спільним усім критикам; стільки критик — скільки критиків. Справжня критика не є ніяким панеґіриком і найбільші компліменти не заступлять належної і правдивої оцінки твору чи його автора.

Д-р Луців на запит модератора, як виглядала літературна критика давніше у нас, в Краю, а як є тепер, пояснив, що в 1920-их і 30-их рр. справа літературної критики в Західній Україні була добре наладнана: він же сам постійно співпрацював, як літературний критик у львівському „Віснику", ніким і нічим не зв'язаний у своїй оцінці даного твору. У тому часі більше критиків виступали на сторінках „Діла", „Нового Часу" і других газет, так, що ця ділянка була досить добре заступлена, було кому й де писати.

Кожний літературний критик повинен добре знати літературу. Без такого знання не буде мати відповідних критеріїв для належної оцінки, не зможе послужитись системою порівняння з іншими вартісними творами літератури. Також автори літературних творів мають бути добре ознайомлені з літературою, бо таке знання виходить їм на користь, поширює творчий світогляд.

Коли приходиться говорити про літературну критику в Україні, треба згадати сотні знищених большевиками українських авторів і літературних критиків, що творили згідно зі своїм наставленням і своїми ідеями. Живучи під важким терором, літературні критики-гуманісти писати не можуть, бо там обов'язує марксівсько-ленінська метода й світогляд, — тому і не може бути справжньої критики. На запит модератора, як з тією справою на еміграції і чи можна тут писати таку критику зовсім відверто — д-р Луців вияснив, що тут є всі можливості так писати, тільки немає де поміщувати такі рецензії. Щоденник „Свобода" в 1952/53 рр. дав місце ред. В. Чапленкові поміщувати такі рецензії у літературному додатку до „Свободи", якого потім не стало.

Зовсім відверто писати критику також не дуже варто, читачі хочуть або похвал (автори теж), або, щоб „зрізати" автора, а коли розгорнеться поміж ними гостра полеміка — публіка із захопленням читає той „двобій". Тепер „Свобода" знову призначила місце на рецензії нових літературних видань і „я стараюсь по змозі безсторонньо оцінювати такі твори, маючи в „Свободі" повну свободу слова і думки", — сказав д-р Луців.

Подякувавши д-рові Луцеву за його доповідь, модератор попросив мистця Петра Андрусіва сказати дещо про критику творів мистецтва, зокрема про образотворче мистецтво. Маестро Андрусів пригадав що свого часу працювали у нас такі небуденні мистецтвознавці, як Щербицький, Яворницький, Кричевський у Східній Україні, а М. Голубець, Свєнціцький, Драґан, Залозецький у Львові. Тут, на еміграції, принагідно пишеться на мистецькі теми в щоденниках чи журналах, бо постійного такого видавництва немає. Це велика шкода, бо є про що писати і ми маємо мистців справді великого формату.

Критика образотворчого мистецтва — це аналіза твору і оцінка його у властивому поземі. Очевидно, кожний критик інакше сприймає те, що бачить, а це також залежне від його знання шкіл і напрямків мистецтва, що часто міняються, тому нераз маємо кілька різних оцінок даного твору, при чому кожний критик оцінює згідно з його знанням і розумінням. Тут треба підкреслити, — говорив П. Андрусів, — що до нас, старших, не дуже то горнеться наша молодь. Про своїх мистців мало знають, зате знають чужих, про них чують у радіо, бачать у телевізії, читають розкішно ілюстровані мистецькі журнали чи вартісні і цікаві статті в тутешніх щоденниках. Щоб справу поправити, наша громада повинна спромогтись цей невідрадний стан змінити з великою користю для нас самих і нашої молоді.

На запит модератора, як ця справа виглядає у нашій Батьківщині, доповідач сказав, що там є багато мистців і вони працюють, на жаль, не так, якби вони хотіли, а так, як їм кажуть, під примусом і тиском.

Далі ред. І. Кедрин представив присутнім молодого професора і автора обширної наукової праці про нашого визначного композитора Бортнянського, д-ра музикології, Андрія Шуля. Д-р Шуль зазначив на вступі, що музична критика зовсім відрізняється від інших критик тим, що мусить користуватись іншими, тональними засобами і критеріями. Музичними критиками були колись і славні композитори, як Берліоз, Шуман та багато інших, але сьогодні їх згадують тільки як композиторів. Музичних критиків скоро забувають і рідко згадують: тут рішає термінова часовість,новість, інший дух часу. У нас мало музичних критиків, крутимось у своєму завороженому колі, не маємо засобів для піднесення нашої музичної культури, не виходимо далі свого „ґетто". Щоб ми могли справді вийти з нашої музичної ізоляції, нам треба кращих музичних заль, кращих інструментів і кращих засобів присвоювати собі найвищі музичні досягнення. Надумку доповідача, при Українському Вільному Університеті в Мюнхені могла б постати катедра музики, яка вишколювала б молодих адептів музикології, що значно причинилося б до піднесення рівня нашої музичної культури.

По закінченні останньої доповіді відбулася дискусія.

б.б.

СПОРТ

„Чорноморська Січ" - Мадярський СК 2:1 (1:1)
„Чорноморська Січ" С. К. „Рома" 8:6 (3:3).

Петерсон, Юньйон 13—20 Цими двома перемогами І футбольна дружина „Ч. Січі" закінчила свій цьогорічний сезон. Остаточно, в кінцевому показнику табелі гор —„Мейджор Дивізії", Шейфер Ліґи Ню Джерзі, „Ч. Січ" зайняла II-ге місце, маючи здобутих 23:9 точок і 40:18 відношення воріт, отже стала віце—чемпіоном, що в спорті уважається за більший успіх. Порівнюючи з минулим сезоном наші футболісти зійшли на одну щаблю нижче в „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи, віддавши лаври чемпіонів Портуґальському клюбові в змаганнях перед 3-ма тижнями, програвши несподівано 1:2. Зате „Січовики" вперше на свому конті мають здобутий чемпіонат сімкового турніру Шейфера, з яким була зв'язана фінансова нагорода ок. 3.000 дол. До успіху сезону можемо теж зачислити здобуття віце-чемпіонату в турнірі Райнґольда, в якому виступали клюби з 3-х найсильніших Ліґ, східніх ЗСА. Як і в попередньому і в цьому сезоні „Ч. Січ" уважали за найкращу футбольну українську дружину ЗСА, беручи під увагу її український склад в якому виступало тільки 2-ох чужинців і то вихованці ланки.

До обидвох останніх мистецьких змагань „Ч. Січі" знову виступала в ослабленому складі в якому бракувало: Лісевича, Каздоби, Касіяненка і Леоніва. В II-ій грі були Каздоба і Леонів, бракувало Вільчака. У І зустрічі, що відбулася на площі Фарчез Ґров, на початку вели мадяри 1:0, але ще перед перервою М. Фарміґа вирівняв вислід 1:1. В II половині гості накинули швидше темпо, якого одначе не витримали і молодші віком українські футболісти, виявивши більшу мобільність та завзятість у висліді чого „король" стрільців „Ч. Січі" і Шейфер Ліґи—Михайло Фарміґа з гарної акції Богдана Хамуляка стрілив ефектовного, переможного ґоля-2:1.

Цікавими виявилися останні змагання сезону з С. К. „Рома", що відбулися на їхній площі в Петерзоні. Не зважаючи на рясний дощ і очевидно слизьке грище, гра проходила в швидкому темпі в якій на початку переважали італійці і навіть, трикратно вели: 1:0, 2:1 і 3:2. Вирівняння для „Ч. Січі" здобули Каздоба з карного стрілу і Хамуляк, який після приходу з II-ої дружини успішно акліматизується в найвищій клясі футболу в Шейфер Лізі. Несподівано для більшости глядачів посипалися ґолі після перерви. На протязі початкових 20-ти хвилинах „Ч. Січ" піднесла вислід до 6:3, що його здобули, двократно Володимир Леонів і Фарміґа. В свою чергу „Рома" знизила вислід до 6:5, але в кінцевій стадії, Фарміґа і Ілич, встановили вислід для 8:6. Цьогорічні успіхи „Ч. Січі" здобула в такому складі: П. Лісевич, К. Гільґерс, І. Паньків, Л. Вільчак, В. Каздоба, В. Ткач, І. Паливода, П. Паливода, Т. Понось, Л. Ренерей, Л. Лужняк, М. Фарміґа, В. Леонів, П. Ілич, С. Касіяненко, Б. Хамуляк, Б. Марущак. Провідником дружини і в потребі змаґуном був Михайло Паливода.

„Чорноморська Січ" (юнаки)—Савд Орендж С. К. (юнаки) 5:1

Переможні ґолі здобули: Ю. Ілемський 2, Тилько 2, Ніно 1.

Відбиванка
Юнацькі дружини „Чорноморської Січі" здобули звання першунів СУАСТ—Схід

Мейплвуд 19 травня—Тут в залях Колумбійської середньої школи, відбулися 9-ті першенства юнацьких дружин СУАСТ-Схід, в яких узяло участь 11-ть репрезентацій: „Чорноморської Січі" Пласту і СУМА з Нюарку, Пассейку, Ню Йорку, Джерзі Сити і Ірвінґтону. Бракувало дружини з Філядельфії, Йонкерсу, Ню Гейвену і ін. міст Східніх ЗСА.

Після цілоденних завзятих гор звання першунів здобули в групі хлопців „Ч. Січ" в такому складі: А. Баранецький, М. Баранецький, Л. Олесницький, О. Лебедь, І. Сидоряк, А. Стефанівський, О. Стефанюк і А. Стефанюк. Провідник дружини-В. Клапіщак. В групі старших юначок Чашу чемпіонок здобула „Ч. Січ" І в складі: О. Паславська, З. Стебельська, Х. Клапіщак, Л. Напора, В. Потежна і О. Напора. Провідником дружини є Олександер Напора.

У групі молодших юначок до 16-ти років життя, вперше здобула „Ч. Січ" І перед Пластом Пассейк і „Ч. Січ" II в такому складі: Д. Ольшанівська, Д. Твардовська. Г. Терлецька, Л. Тицька, М. Сиґіда, М. Голіната, И. Минч, М. Юрах. Провідницею дружини є Я. Олесницька.

О. Твардовський

†

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КСЕНІЯ НАСТУПЦАК, членка УНС Відд. 350 Б-ва св. Арх. Михаїла в Стемфорді, Конн., померла 26 січня 1973 р. на 78 р. ж. Стала членкою УНС в 1929 р. Полишила в смутку 2 доньки: Ольгу і Катерину, 2 братів, 9 внуків і 13 правнуків. Похорон відбувся 29 січня ц. р. на цвинтарі св. Івана в Стемфорді, Конн.
Вічна Їй Пам'ять!
Т. Фінів, секр.

МАГДА МЕЗУНЬ, членка УН-Союзу Відд. 49 св. Арх. Михаїла в Торонті, Канада, померла 4 січня ц. р. на 90 р. ж. Стала членкою УНСоюзу в 1948 р. Полишила в смутку 2 доньки, сина, 5 внуків і 4 правнуків. Похорон відбувся 7 січня 1973 р. на цвинтарі Mt. Hope в Торонті, Канада.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

СТЕФАН ДРЕВНЯК — член УНС Відд. 316 Т-ва УНДім в Рочестері, Н. Й., помер 22-го січня 1973 р. на 73 р. ж. Народився в с. Раків Кут, пов. Гусятин. Залишив у смутку дружину Анастазію, доньку Марію, 2 доньки і 2 синів в Польщі і Україні, 12 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся 25 січня 1973 р. на цвинтарі Голі Сеполкер в Рочестері, Н. Й.
Вічна оЙму Пам'ять!
Секретар

ПЕТРО МАРЧУК, член УНС Відд. 204 Т-ва ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н. Й., помер 18 січня 1973 р. на 81 р. ж. Нар. в с. Хомчин, пов. Косів і став членом УНС в 1937 р. Полишив у смутку дочку Анну. Похорон відбувся на цвинтарі св. Карла у Фармінґдейл, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Паліднор, секр.

МАРІЯ НАОРЛЕВИЧ, членка УНС Відд. 27 в Нюарку, Н. Дж., померла 3 травня 1972, на 60 р. Стала членкою УНС в 1951 р. Полишила в смутку дітей: Надію, Ярослава, Юрія, Ірену, Роксоляну. Похорон відбувся 6 травня 1972 р. на цвинтарі Our Lady of Sorrows, Langhorne, Pa.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

СОФІЯ ГАДЖ, членка УНСоюзу УНС Відд. 16 Т-ва Просвіта в Спрінґ Валей, Н. Й., померла 3 лютого 1973 р. на 52 р. ж. Нар. в Спрінґ Валей, Н. Й., і стала членкою УНС в 1971 р. Полишила в смутку маму Марію. Похорон відбувся 6 лютого 1973 р. на цвинтарі New Mempstead в Монсей, Н. Й.
Вічна Її Пам'ять!
Секретар

МАРТИН СИРОІД, член УНС Відд. 441 Т-ва ім. Т. Шевченка в Тандер Бей, Онт., Канада, помер 26 січня 1973 р. на 60 р. ж. Нар. в с. Волойн, пов. Сокаль і став членом УНС в 1956 р. Полишив у смутку дружину Павлину, доньку Джойсі, брата та 3 внуків. Похорон відбувся 30 січня 1973 р. на цвинтарі Маунт Вю в Тандер Бей, Онт., Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Д. Заневич, секр.

ГЕЛЕН ВОЛОСКО — членка УНС Відд. 441 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Тандер Бей, Онт., Канада, померла 28 грудня 1972 р. на 63 р. ж. Нар. в с. Тартаків, Україна і стала членкою УНС 1943 р. Полишила в смутку мужа Александра, сина Ярослава, 3 братів і сестру. Похорон відбувся 2 січня 1973 р. на цвинтарі Ривер Сайд в Тандер Бей, Онт., Канада.
Вічна Їй Пам'ять!
Д. Заневич, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6938. Тарзан довідується про причину своєї недуги

Останній раз запитую тебе, Козенку: що ти зробив, що спаралізувало мої ноги?

Мій зверхник наказав мені через радіо, щоб я тримав тебе у сні, поки гелікоптер, що його пошкодили твої дикуни, не завезе тебе до нього...

Ото ж, ти вжив брудної гіпордемічної голки, яка могла зробити мене калікою на решту мого життя!

Друже Міті, забери його геть з моїх очей, поки я вб'ю його моїми руками!